

Regeringens proposition 2010/11:159

Liechtensteins associering till Schengenregelverket

Prop.
2010/11:159

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 22 juni 2011

Fredrik Reinfeldt

Tobias Billström
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås lagändringar till följd av att Liechtenstein ansluter sig till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiz om Schweiz associering till Schengenregelverket och till avtalet mellan Europeiska unionen och Schweiz om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz. Lagändringarna innebär att sådana bestämmelser som rör samarbetet med länder som ingår i Schengensamarbetet utvidgas till att omfatta även Liechtenstein och att det tydliggörs att Dublinförordningen ska tillämpas även i förhållande till Liechtenstein.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Lagtext.....	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.....	6
2.3	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).....	8
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare	12
3	Ärendet och dess beredning.....	13
4	Schengensamarbetet i huvuddrag	14
4.1	Bakgrunden till Schengensamarbetet	14
4.2	Islands, Norges och Schweiz associering till Schengensamarbetet.....	15
4.3	Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll	15
4.3.1	Samarbetets grundtankar	15
4.3.2	Den fria rörligheten för personer.....	16
4.3.3	Det polisiära och rättsliga samarbetet	17
4.3.4	Schengens informationssystem	18
5	Liechtensteins associering till Schengensamarbetet	19
6	Liechtensteins anslutning till Dublinförordningen	21
7	Behovet av författningsändringar	22
7.1	Internationellt polisiärt samarbete.....	22
7.2	Internationell rättslig hjälp i brottmål.....	22
7.3	Utlänningslagstiftningen	24
8	Ikraftträdande.....	25
9	Konsekvenser.....	26
10	Författningskommentar.....	26
10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete	26
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.....	26
10.3	Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).....	27
10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare	29
Bilaga 1	Protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets	

	associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.....	31
Bilaga 2	Avtal mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.....	67
Bilaga 3	Sammanfattning av utkastet till proposition.....	95
Bilaga 4	Utkastets lagförslag.....	96
Bilaga 5	Förteckning över de remissinstanser som yttrat sig över utkastet till proposition	103
Bilaga 6	Protokoll mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz	104
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 juni 2011.....	131

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2010/11:159

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,
2. lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
3. lag om ändring i utlänningslagen (2005:716),
4. lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge och Schweiz, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Föreskrifterna i 3 § gäller även i förhållande till andra stater än dem som anges i första stycket.

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge, Schweiz och *Liechtenstein*, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2006:903.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 6 § och 4 kap. 20 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §¹

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *skall* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *skall* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *ska* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *ska* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

4 kap.

20 §²

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge *eller* Schweiz och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

¹ Senaste lydelse 2006:904.

² Senaste lydelse 2006:904.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt. Prop. 2010/11:159

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 §, 5 kap. 1 c §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 1 § och 20 kap. 7 och 8 §§ utlänningslagen (2005:716) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §¹

Med Schengenkonventionen avses i denna lag konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt

2. Island, Norge och Schweiz.

2. Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

5 kap.

1 c §²

I Dublinförordningen finns bestämmelser om överföring av asylsökande som tillämpas gentemot EU-stater samt Island, Norge och Schweiz.

I Dublinförordningen finns bestämmelser om överföring av asylsökande som tillämpas gentemot EU-stater samt Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

Vid beslut om överföring enligt Dublinförordningen ska asylansökan avvisas.

7 kap.

6 §³

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge eller Schweiz och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en EU-stat även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en EU-stat eller i Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

¹ Senaste lydelse 2006:946.

² Senaste lydelse 2009:1542.

³ Senaste lydelse 2006:946.

1. utlänningen i den beslutande staten har dömts för ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller

2. utlänningen är skäligen misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att utlänningen avser att begå ett sådant brott.

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en *stat som tillhör Europeiska unionen* eller till en medborgare i Island, Norge eller Schweiz som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

- make eller sambo,
- barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning, och
- förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

Ett uppehållstillstånd får inte återkallas enligt första stycket innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

8 kap.

1 §⁴

En utlänning får avvisas

1. om han eller hon saknar pass när det krävs pass för inresa eller vistelse i Sverige,

2. om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,

3. om det vid utlänningens ankomst till Sverige kommer fram att han eller hon tänker besöka något annat nordiskt land men saknar det tillstånd som krävs för inresa där,

4. om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för den rätten,

5. om han eller hon inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i Schengenkonventionen, eller

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en *stat som ingår i Europeiska unionen* eller från Island, Norge eller Schweiz och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en *EU-stat* eller från Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein* och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

⁴ Senaste lydelse 2006:946.

En EES-medborgare får inte avvisas enligt första stycket 1, om han eller hon på annat sätt än genom innehav av pass kan styrka sin identitet. Detsamma *skall* gälla en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare.

En EES-medborgare och hans eller hennes familjemedlem får inte avvisas enbart på den grunden att han eller hon inte uppfyller vad som sägs i artikel 5.1 c i Schengenkonventionen i fråga om tillräckliga medel för uppehälle.

En EES-medborgare får inte avvisas enligt första stycket 1, om han eller hon på annat sätt än genom innehav av pass kan styrka sin identitet. Detsamma *ska* gälla en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare.

20 kap.

7 §⁵

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, *medlemsstat i Europeiska unionen*, eller Island, Norge eller Schweiz, om detta görs i vinstsyfte.

För försök till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, *en annan EU-stat* eller Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein*, om detta görs i vinstsyfte.

8 §⁶

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, *medlemsstat i Europeiska unionen* eller Island, Norge eller Schweiz döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grovt människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *skall* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, *en annan EU-stat* eller Island, Norge, Schweiz eller *Liechtenstein* döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grovt människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *ska* särskilt beaktas om gärningen

⁵ Senaste lydelse 2006:946.

⁶ Senaste lydelse 2006:946.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader. Prop. 2010/11:159

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Härigenom föreskrivs att 1 och 9 §§ lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge *eller* Schweiz.

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*.

9 §²

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge *eller* Schweiz, *skall* omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

1. tillståndet att bevilja transitering har återkallats,
2. tredjelandsmedborgaren under transiteringen har rest in i den staten utan tillstånd, eller
3. fortsatt transitering eller återsändande till destinationslandet inte går att genomföra.

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*, *ska* omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2006:945.

² Senaste lydelse 2006:945.

I januari 2008 ingick Schweiz ett avtal med Europeiska unionen (EU) och Europeiska gemenskapen (EG) om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket). I artikel 16 i avtalet anges att Liechtenstein får ansluta sig till avtalet genom ett protokoll till avtalet som fastställer rättigheter och skyldigheter för var och en av de avtalslutande parterna.

Sedan kommissionen i februari 2006 bemyndigats av rådet, hölls förhandlingar om protokollet med Liechtenstein och Schweiz. Vid ministerrådet för rättsliga och inrikes frågor möte den 28 februari 2008 undertecknades protokollet (Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket) med förbehåll för att det senare skulle godkännas. Protokollet, som finns i *bilaga 1*, godkändes vid ministerrådet för sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågors möte den 7 mars 2011. Schweiz associationsavtal finns i *bilaga 2*.

Inom Justitiedepartementet utarbetades ett utkast till proposition om Liechtensteins associering till Schengenregelverket. I utkastet föreslogs att riksdagen skulle godkänna Liechtensteins anslutningsprotokoll. Vidare föreslogs de lagändringar som Liechtensteins associering bör föranleda. En sammanfattning av utkastet till proposition finns i *bilaga 3*. Utkastets lagförslag finns i *bilaga 4*. Utkastet har remissbehandlats och en förteckning över de remissinstanser som yttrat sig finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga i ärendet (dnr Ju2009/2029/PO). Den 8 april 2009 överlämnades propositionen 2008/09:179 Liechtensteins associering till Schengenregelverket till riksdagen. Propositionen återkallades den 19 maj 2009 genom regeringens skrivelse 2008/09:215.

Efter Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 krävs inte längre riksdagens godkännande av Liechtensteins anslutningsprotokoll.

Samtidigt med associationsavtalet till Schengenregelverket ingick Schweiz ett avtal med EG om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz. I artikel 15 i det avtalet anges att Liechtenstein får ansluta sig till avtalet genom ett protokoll till avtalet som fastställer rättigheter och skyldigheter för var och en av de avtalslutande parterna. Detta protokoll (Liechtensteins anslutningsprotokoll till Dublinförordningen) undertecknades och godkändes samtidigt som Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket. Liechtensteins anslutningsprotokoll till Dublinförordningen finns i *bilaga 6*. Förslaget i denna del omfattas inte av nyssnämnda utkast till proposition. Det är endast att betrakta som en upplysning om vad som följer direkt av Dublinförordningen.

Lagrådet

De föreslagna lagändringarna är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats. Förslagen innebär enbart att de

4 Schengensamarbetet i huvuddrag

4.1 Bakgrunden till Schengensamarbetet

Den fria rörligheten för personer, varor, tjänster och kapital är grundstenarna i EU:s regelverk för den inre marknaden. Den fria rörligheten för personer har i huvudsak förverkligats för den gemensamma arbetsmarknaden med fri etableringsrätt och erkännande av utbildningar m.m.

I syfte att påskynda förverkligandet av den fria rörligheten för personer ingick Frankrike, Tyskland och Beneluxstaterna år 1985 ett avtal om att successivt avveckla personkontrollerna vid de gemensamma gränserna och att utveckla det polisiära och rättsliga samarbetet mellan staterna. Avtalet, som är ett separat mellanstatligt avtal utanför EU, ingicks i gränsstaden Schengen i Luxemburg och benämns Schengenavtalet.

År 1990 undertecknades tillämpningskonventionen till Schengenavtalet med bestämmelser om dels praktiska åtgärder för att genomföra avvecklingen av gränskontrollerna vid de inre gränserna, dels övriga samsamarbetsåtgärder. Det är denna tillämpningskonvention (i det följande benämnd Schengenkonventionen) som innehåller de viktigaste reglerna för samarbetet. Schengenkonventionen började tillämpas i mars 1995 mellan sju av de EU-stater som då hade anslutit sig till Schengenavtalet. Dessa var, förutom grundarstaterna, Spanien och Portugal. Därmed upphörde gränskontrollerna mellan dessa stater. I december 1996 anslöt sig Sverige, Finland och Danmark till Schengensamarbetet. Sverige deltog därefter i Schengensamarbetets beredningsorgan och beslutande organ och anslöts den 25 mars 2001 fullt ut till samarbetet. Norge och Island undertecknade år 1996 omfattande samsamarbetsavtal avseende Schengensamarbetet. Under år 1997 och 1998 anslöt sig Italien och Österrike till Schengensamarbetet och under år 2000 även Grekland. I december 2007 gick även Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern med i samarbetet och personkontrollen vid land- och sjögräns upphörde. Den 30 mars 2008 fullbordades medlemskapet genom att även kontrollerna vid flygplatser slopades för dessa länder. Det senaste landet som anslutit sig är Schweiz som deltar sedan december 2008 och vars medlemskap fullbordades i mars 2009 genom slopandet av gränskontroller även vid flygplatser.

EU:s regelverk har delvis tagit över Schengenkonventionens bestämmelser. Det gäller exempelvis bestämmelserna om fri rörlighet för varor. Detta ligger i linje med att Schengenkonventionen endast ska tillämpas i den utsträckning den är förenlig med unionsrätten. I samband med Amsterdamfördragets ikraftträdande den 1 maj 1999 införlivades Schengenregelverket med EG-rätten. Det innebär att samarbetet numera äger rum i den vanliga EU-strukturen, dvs. under medverkan av EU:s institutioner enligt de regler som gäller enligt fördragen. Schengenstaterna har alltså fortsatt sitt samarbete på de områden som Schengenregelverket omfattar i form av ett närmare samarbete inom EU:s institutionella

och rättsliga ramar. Detta har skett i enlighet med de bestämmelser som anges i det s.k. Schengenprotokollet som finns fogat till Amsterdamfördraget (se prop. 1997/98:58 s. 129 f.). Prop. 2010/11:159

4.2 Islands, Norges och Schweiz associering till Schengensamarbetet

Varje stat som är medlem i EU har rätt att delta i Schengensamarbetet, under förutsättning att Schengenregelverket efterlevs. Island och Norge, som inte är medlemmar i EU, har träffat ett särskilt samarbetsavtal för att anknyta sig till Schengensamarbetet. I samband med att Schengensamarbetet integrerades i EU har detta samarbetsavtal kompletterats med ett associationsavtal med unionen. Island och Norge deltar på grundval av detta avtal fullt ut i beredningsprocessen, men deltar inte i själva besluten utan godkänner dessa först i efterhand. Det avtal som slutits mellan EU, EG och Schweiz om Schweiz associering till Schengenregelverket, innebär att Schweiz, på samma sätt som Island och Norge, godtar Schengenregelverket och dess utveckling med vissa undantag och tillägg.

4.3 Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll

4.3.1 Samarbetets grundtankar

Schengensamarbetet kan sägas innefatta två grundtankar, som är starkt sammanlänkade med varandra. Den första är den fria rörligheten för personer, i den meningen att personkontrollerna vid nationsgränserna mellan de deltagande staterna – de inre gränserna – ska upphöra. Den andra grundtanken, som aktualiseras av den fria rörligheten för personer, är att det krävs åtgärder i kampen mot internationell kriminalitet och mot olaglig invandring. För att den fria rörligheten för personer inte som en oönskad bieffekt ska bli till hjälp för den internationella, gränsöverskridande brottsligheten innefattar Schengensamarbetet därför ett antal s.k. kompensatoriska åtgärder. Dessa kommer till uttryck i konventionens regler om yttre gränskontroll och regler om polisiärt och rättsligt samarbete. Ett viktigt hjälpmedel i dessa sammanhang är Schengens informationssystem (SIS).

I det följande redovisas det huvudsakliga innehållet i Schengenregelverket med Schengenkonventionen som grund och den utveckling som skett genom senare tillkommen EU-lagstiftning. Konventionen i dess helhet och en ingående redogörelse för den finns i propositionen om godkännande av Sveriges anslutning till Schengensamarbetet (prop. 1997/98:42). En utförlig redovisning av Schengenregelverket finns även i propositionen om Schweiz anslutning till Schengenregelverket, m.m. (prop. 2005/06:194).

Den centrala innebörden av Schengensamarbetet är att de inre gränserna får passeras överallt utan att någon in- och utresekontroll genomförs. De inre gränserna är Schengenstaternas gemensamma landgränser, deras flygplatser för inrikesflyg samt hamnar för reguljära färjeförbindelser mellan Schengenstater. En Schengenstat får dock tillfälligt återinföra gränskontroller vid sina inre gränser om det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten. Schengenreglerna förbjuder alltså rutinmässig kontroll av personer som passerar en inre gräns. De brottsbekämpande myndigheterna får emellertid göra insatser vid gränsen i enlighet med nationell lagstiftning, i den mån insatserna inte är utformade på ett sådant sätt att det i praktiken rör sig om en gränskontroll.

När det gäller gränstrafiken vid de yttre gränserna ska kontroller göras i enlighet med ett gemensamt regelverk. Det huvudsakliga syftet med gränsövervakningen är att förhindra obehörig gränspassage, att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och att vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på ett olagligt sätt. Schengenregelverket ställer upp vissa gemensamma principer för gränskontroll som måste följas. Vid både in- och utresa kontrolleras resenärens identitet och resehandlingar. Medborgare i stater som inte deltar i Schengensamarbetet ska vid in- och utresa i Schengenområdet underkastas en systematisk kontroll för att säkerställa att villkoren för inresa är uppfyllda. Det kan till exempel gälla innehav av korrekta resedokument, visering när sådan krävs eller säkerställande av tillgång till tillräckliga medel för att finansiera uppehållet. Kontroll görs också i Schengens informationssystem (SIS) för att säkerställa att personen inte är efterlyst eller registrerad på den så kallade spärrlistan (se avsnitt 4.3.4). För att verka för en enhetlig förvaltning av Schengenrådets yttre gränser har EU inrättat gränskontrollbyrå Frontex.

Ända sedan Schengensamarbetet trädde i kraft har Schengenstaterna haft gemensamma regler om vilka länders medborgare som behöver visering för att få resa in i Schengenområdet. De viseringar som Schengenstaterna utfärdar gäller normalt för hela Schengenområdet och kallas därför för Schengenviseringar. En sådan visering får beviljas för vistelse som omfattar högst tre månader. Om villkoren för inresa i Schengenområdet uppfyllts får en person med en Schengenvisering röra sig fritt mellan Schengenstaterna under viseringens giltighetstid. Det finns även möjlighet att bevilja visering med begränsad territoriell giltighet, liksom visering som enbart ger rätt för en tredjelandsmedborgare att passera genom andra Schengenstaters territorium för att komma till den Schengenstat som beviljat tillståndet. Att bevilja visering som ger rätt till inresa i Sverige är ett beslut som innefattar myndighetsutövning.

Schengenregelverket innehåller även bestämmelser om transportörens ansvar. Den transportör som ombesörjt luft-, sjö-, eller landtransport av en utlänning fram till Schengenrådets yttre gräns är skyldig att ombesörja återresan till det tredjeland där han eller hon påbörjat sin resa om inresa i Schengenstaten vägras. Transportören är också skyldig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att en utlänning som transporterats luft- eller sjövägen innehar de dokument som krävs för

inresa till Schengenstaterna. Schengenstaterna har även förbundit sig att införa lämpliga sanktioner mot den som i vinstsyfte hjälper, eller försöker hjälpa, utlännningar att resa in till eller vistas på en Schengenstats territorium i strid med den statens utlänningslagstiftning.

4.3.3 Det polisiära och rättsliga samarbetet

Det polisiära och det rättsliga samarbetet är en del av de kompensatoriska åtgärder som ska motverka negativa konsekvenser av att rutinmässiga personkontroller vid de inre gränserna inte får förekomma mellan Schengenstaterna.

Det polisiära samarbetet omfattar bistånd och informationsutbyte mellan Schengenstaternas polismyndigheter i syfte att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar. Även andra former av operativ samverkan mellan ländernas brottsbekämpande myndigheter regleras, t.ex. gränsöverskridande övervakning och gränsöverskridande förföljande. Vidare finns bestämmelser om ansvar och rättslig status för de poliser som deltar i sådan samverkan. Gränsöverskridande övervakning och förföljande kan innefatta att en utländsk tjänsteman fullgör myndighetsutövning på svenskt territorium.

Det rättsliga samarbetet enligt Schengenregelverket omfattar bl.a. rättslig hjälp i brottmål, tillämpning av principen om "ne bis in idem" (dvs. att ingen får åtalas för något som han eller hon redan dömts för i en annan Schengenstat) samt utlämning och överförande av verkställighet av brottmålsdom. Schengenregelverket har i vissa delar ersatts av nyare rättsakter som innebär ett ännu närmare samarbete i fråga om rättslig hjälp.

Schengenregelverket innehåller även bestämmelser om samarbete mot olaglig narkotikahandling. Schengenstaterna har därvid åtagit sig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga och bekämpa olaglig handel med narkotika och narkotiska läkemedel samt att därutöver särskilt bevaka de platser som är kända för narkotikahandel för att minska spridningen av narkotiska preparat till nya missbrukargrupper. Staterna har vidare åtagit sig att, i enlighet med sin konstitution och nationella lagstiftning, tillåta s.k. kontrollerade leveranser på sina territorier, förstärka sin kontroll över person- och varutrafiken vid de yttre gränserna i syfte att förhindra olaglig införsel av narkotika och narkotiska läkemedel samt att garantera att gällande lagstiftning medger beslag och förverkande av tillgångar som härrör från illegal handel med narkotika.

Schengenstaterna har också åtagit sig att anpassa sina regler om förvärv, innehav, handel och överlåtelse av skjutvapen och ammunition till konventionens bestämmelser i fråga om fysiska och juridiska personer. Det handlar bl.a. om bestämmelser om vilka vapen som ska klassificeras som förbjudna, tillståndspliktiga eller anmälningspliktiga och om kontroll av vapeninnehav och vapenhandlare.

Schengens informationssystem (SIS) är ett datasystem som fungerar som ett efterlysningshjälpmedel och, i viss mån, även som ett spaningshjälpmedel. I SIS kan varje Schengenstat lägga in uppgifter om efterlysta eller eftersökta personer, fordon eller föremål. Dessa uppgifter blir då tillgängliga för alla anslutna stater. Vidare kan det läggas in en begäran om åtgärder som ska vidtas om personen eller föremålet påträffas, t.ex. begäran om utlämning eller beslag. SIS innehåller också uppgifter som ska hindra tredjelandsmedborgare som är utvisade eller som utgör en säkerhetsrisk att komma in i Schengenområdet, den så kallade spärrlistan.

SIS får användas av de myndigheter i Schengenstaterna som bekämpar brott, utför gränskontroller samt, gällande särskilda delar av systemet, myndigheter med ansvar för fordonsregistreringar och myndigheter som fattar beslut om viseringar och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare. Varje Schengenstat har en särskild enhet som ansvarar för hanteringen av SIS och den uppföljning som krävs i samband med att personer och föremål som är registrerade i SIS påträffas.

Varje stat ansvarar för att de uppgifter som dess myndigheter registrerar i SIS är korrekta, aktuella och lagliga. Databehandlingen regleras av nationell lag i den stat som registrerar en uppgift. I varje Schengenstat finns en tillsynsmyndighet som kontrollerar att den nationella behandlingen av uppgifter i SIS sker lagenligt.

SIS regleras för närvarande av Schengenkonventionen. Under åren 2006 och 2007 antogs inom EU ett rådsbeslut och två förordningar om inrättandet av en andra generation av SIS, benämnd SIS II. Rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS II; EUT L 205, 7.8.2007, Celex 32007D0533) ska ersätta de bestämmelser i Schengenkonventionen som rör SIS när det gäller frågor inom det som tidigare benämndes tredje pelaren. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ska ersätta de bestämmelser i Schengenkonventionen som rör SIS när det gäller frågor inom det som tidigare benämndes första pelaren. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon ska ersätta artikel 102 a i Schengenkonventionen.

Grunden för inrättandet av SIS II är att det nuvarande datasystemet anses vara tekniskt föråldrat och sakna den kapacitet som krävs med hänsyn till kommande behov. Rådsbeslutet och de båda förordningarna har ännu inte börjat tillämpas och det har inte heller fastställts när det ska ske. Regeringen föreslog i propositionen 2009/10:86 SIS II – en andra generation av Schengens informationssystem vissa lagändringar med anledning av rådsbeslutet och förordningarna. Lagändringarna har antagits av riksdagen (bet. 2009/10:JuU20, rskr. 2009/10:233) och ska träda i kraft den dag regeringen bestämmer (SFS 2010:380).

Liechtenstein har ett nära samarbete med Schweiz som bl.a. innebär att länderna har en gemensam valuta och gemensamma tullar mot omvärlden. Schweiz svarar också i stor utsträckning för Liechtensteins officiella representation i andra stater. När Schweiz ingick avtalet om associering till Schengenregelverket infördes därför en artikel i avtalet som gör det möjligt för Liechtenstein att genom ett protokoll ansluta sig till Schweiz avtal.

Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket innebär att Liechtenstein godtar Schengenregelverket och dess utveckling, med samma undantag och tillägg som Schweiz. Protokollet består dels av själva protokollet med en ingress och anslutande artiklar, dels av en bilaga. Till protokollet finns även fogat gemensamma förklaringar av de avtalsslutande parterna.

I ingressen till anslutningsprotokollet hänvisas bl.a. till de nära banden mellan Liechtenstein och Schweiz som kommer till uttryck genom ett område utan kontroller vid de inre gränserna mellan de båda länderna. Det anges också att Liechtenstein bör associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket på motsvarande sätt som Island, Norge och Schweiz.

Protokollet innebär bl.a. följande. Liechtenstein ska ansluta sig till Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket. Anslutningen skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter mellan de avtalsslutande parterna (artikel 1). De Schengenbestämmelser som förtecknas i bilaga A och bilaga B till Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket (nämligen de Schengenbestämmelser som gällde när avtalet undertecknades) ska, i enlighet med de villkor som anges i bilagorna, genomföras och tillämpas i förhållande till Liechtenstein. Vidare anges att de rättsakter som bilagts protokollet och som ersätter eller vidareutvecklar bestämmelser i Schengenregelverket ska genomföras och tillämpas av Liechtenstein (de Schengenbestämmelser som tillkommit efter avtalets undertecknande). Slutligen anges att Liechtenstein även ska vara bunden av framtida rättsakter som antas och som ändrar eller utvecklar Schengenregelverkets bestämmelser (artikel 2).

Av bilaga A till Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket framgår i vilken utsträckning Schengenkonventionen ska vara tillämplig för Liechtenstein. I bilagans första del undantas vissa bestämmelser helt från tillämpningen (se nedan). I den andra delen redovisas de begränsningar som följer av de olika medlemsstaternas anslutningsfördrag till konventionen. Den tredje delen innehåller en förteckning över beslut meddelade av den verkställande kommittén som har inrättats för att underlätta tillämpningen av Schengenkonventionen. Besluten ska genomföras och tillämpas av Liechtenstein. I bilaga B till Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket anges vilka rättsakter som vid avtalets undertecknande hade tillkommit som en utveckling av Schengenregelverket. En närmare redovisning och beskrivning av de rättsakter det här är fråga om lämnas i prop. 2005/06:194 om Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m. (16f., 19f., 22f., 26, 31, 36 och 39).

I bilagan till Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket anges vilka rättsakter som efter associationsavtalets undertecknande tillkommit och ersätter eller vidareutvecklar bestämmelser i Schengenregelverket och som ska genomföras och tillämpas i förhållande till Liechtenstein.

Liechtensteins anslutningsprotokoll träder i kraft en månad efter den dag då rådets generalsekreterare konstaterar att alla formaliteter är uppfyllda i fråga om det samtycke till att vara bunden av protokollet som uttrycks av parterna (artikel 9.1). Bestämmelserna i bilagorna A och B till Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket, bestämmelserna i bilagan till Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket, samt bestämmelser som utgör en utveckling av Schengenregelverket, ska börja tillämpas av Liechtenstein vid en tidpunkt som rådet beslutar med enhällighet av de rådsmedlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som tillämpar alla de bestämmelser som anges ovan (artikel 10.1). Av bilaga B framgår att de instrument som upptas i den bilagan och som inte har trätt i kraft för alla medlemsstater vid den tidpunkt då bestämmelserna enligt protokollet ska börja gälla, ska tillämpas av Liechtenstein först från och med den dag då det aktuella instrumentet är i kraft för samtliga medlemsstater (se artikel 2.1).

Undantag och förklaringar

Av protokollets hänvisning till bilaga A till Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket följer att det för Liechtenstein, om landet associeras till Schengenregelverket, gäller undantag för samma artiklar i Schengenkonventionen som för Schweiz (jfr prop. 2005/06:194 s. 17, 18–19, 21, 31, 34, 35 och 37). Vidare följer av artikel 5.5 i protokollet att Liechtenstein medges rätt att inte genomföra en ny av EU beslutad rättsakt eller åtgärd på området för direkt beskattning som går ut på att Schengenstaterna inte längre ska kunna åberopa de villkor för att lämna rättslig hjälp i form av beslag och husrannsakan som anges i artikel 51 i Schengenkonventionen. Motsvarande begränsning finns i förhållande till Schweiz i dess associeringsavtal till Schengenregelverket (prop. 2005/06:194 s. 27). Slutligen är till protokollet fogat förklaringar av vilka några påverkar Liechtensteins tillämpning av Schengenregelverket. Enligt en gemensam förklaring till artikel 23 i 2000 års EU-konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål får Liechtenstein begränsa en annan stats användning av personuppgifter i större utsträckning än vad konventionen annars tillåter. I en förklaring av Liechtenstein om rättslig hjälp i brottmål klargörs att avgöranden angående överträdelse av lagstiftningen på området för direkt beskattning, som utreds av myndigheter i Liechtenstein, inte vid tidpunkten för protokollets ikraftträdande kan överklagas till en domstol med behörighet i brottmål. Slutligen åtar sig Liechtenstein i en förklaring att inte åberopa sina reservationer och förklaringar till den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål i den utsträckning det skulle vara oförenligt med protokollet. Förklaringar med motsvarande innehåll gjordes av Schweiz vid dess

6 Liechtensteins anslutning till Dublinförordningen

Som framgår av avsnitt 4.3.2 är den centrala innebörden av Schengensamarbetet att de inre gränserna får passeras överallt utan att någon in- och utresekontroll genomförs. En asylsökande som reser in i Schengenområdet kan således röra sig inom detta område utan att passera någon in- eller utresekontroll. För att var och en som söker asyl i någon medlemsstat ska få sin ansökan prövad av en enda medlemsstat, och vara garanterad att inte sändas från en medlemsstat till en annan utan att någon stat anser sig ha ansvar för prövningen, finns en reglering på EU-nivå om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i någon medlemsstat, den s.k. Dublinförordningen (EUT L 50, 25.2.2003, s. 1, Celex 32003R0343). Dublinförordningen har ersatt Dublinkonventionen (konventionen den 15 juni 1990 rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställs i en av medlemsstaterna i de Europeiska gemenskaperna; EGT C 254, 19.8.1997, s. 1). Den konventionen ersatte i sin tur Schengenkonventionens regler om asyl.

I Dublinförordningen anges ett antal kriterier som ska användas för att avgöra vilken medlemsstat som ska ansvara för prövningen av en asylansökan. Huvudprincipen är att den stat där sökanden har familjanknytning, uppehållstillstånd eller visering, eller där sökanden först rest in, ska ansvara för prövningen av en asylansökan även om den har lämnats in i en annan stat. Dublinförordningens bestämmelser innebär normalt att den asylsökande ska överföras till den ansvariga staten utan att den sändande staten prövar hans eller hennes asylansökan i sak. Dublinförordningen är genom avtal med respektive land även tillämplig gentemot Schengenstaterna (EUT L 93, 3.4.2001, s. 40 och EUT L 53, 27.2.2008, s. 5). Att Dublinförordningen tillämpas gentemot Danmark följer av ett avtal med Danmark (EUT L 66, 8.3.2006, s. 38).

För att möjliggöra en effektiv tillämpning av Dublinförordningen tas, i enlighet med rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen, den s.k. Eurodacförordningen (EGT L 316, 15.12.2000, s. 1. Celex 32000R2725), fingeravtryck på alla personer över 14 år som söker asyl i ett land där Dublinförordningen är tillämplig. Eurodac erbjuder ett elektroniskt system för att kontrollera om en person sökt asyl i annan medlemsstat.

I Schweiz avtal om Dublinförordningen finns en artikel som gör det möjligt för Liechtenstein att genom ett protokoll ansluta sig till Schweiz avtal. Liechtensteins anslutningsprotokoll till Dublinförordningen innebär att Dublinförordningen, Eurodacförordningen och förordningarna om tillämpningsföreskrifter till dessa förordningar ska genomföras av

7 Behovet av författningsändringar

7.1 Internationellt polisiärt samarbete

Regeringens förslag: För att reglerna om Schengensamarbete i lagen om internationellt polisiärt samarbete ska kunna tillämpas även i förhållande till Liechtenstein ska en hänvisning till Liechtenstein föras in i lagen.

Det remitterade förslaget överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft någon invändning mot det.

Skälen för regeringens förslag: Lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska enligt 1 § tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i EU samt Norge, Island och Schweiz, i den mån Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i den lagen. I lagen regleras omfattningen av och formerna för delar av det polisiära samarbete som Schengenkonventionen gett upphov till, exempelvis användandet av uppgifter från annan stat samt gränsöverskridande övervakning och förföljelse. Som en följd av Liechtensteins anslutning till Schengenregelverket ska lagen tillämpas även i förhållande till Liechtenstein. Därför föreslås att en hänvisning till Liechtenstein införs.

7.2 Internationell rättslig hjälp i brottmål

Regeringens förslag: En ansökan från Liechtenstein om rättslig hjälp i brottmål ska få göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, ska husrannsakan få göras och egendom tas i beslag och överlämnas till Liechtenstein om det för gärningen kan dömas till fängelse där.

Det remitterade förslaget överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft någon invändning mot det.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 53 i Schengenkonventionen – som ersatts av artikel 6 i 2000 års EU-konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater – innehåller bestämmelser om att framställningar om rättslig hjälp i brottmål får skickas direkt mellan staternas myndigheter. I artikel 51 i Schengenkonventionen finns bestämmelser om beslag och husrannsakan.

Enligt 2 kap. 6 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål får andra EU-stater och Norge, Island och Schweiz översända framställningar om rättslig hjälp i brottmål direkt till behörig svensk åklagare eller domstol. För att det ska vara möjligt för åklagare och domstolar även i Liechtenstein att göra sådana framställningar, vilket är en konsekvens av landets associering till Schengenregelverket, krävs en ändring av den bestämmelsen. Lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål bör därför ändras så att en ansökan om rättslig hjälp från Liechtenstein får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol i Sverige.

Den möjlighet som protokollet ger svenska åklagare och domstolar till direktkontakt kräver inte någon lagändring; protokollet är en sådan internationell överenskommelse som avses i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål och som därigenom möjliggör direktframställning.

Beslag och husrannsakan

Schengenkonventionens bestämmelse om beslag och husrannsakan (artikel 51) har genomförts i svensk rätt genom 4 kap. 20 § lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål. Huvudregeln är att det krävs dubbel straffbarhet för beslag och husrannsakan (2 kap. 2 §). I förhållande till andra medlemsstater i EU samt Norge, Island och Schweiz får dock sådana åtgärder företas även om det inte föreligger dubbel straffbarhet, förutsatt att det för gärningen kan dömas till fängelse i den andra staten (4 kap. 20 § första stycket).

Även i ett ärende som i Sverige eller den andra staten handläggs i ett administrativt förfarande får, i den utsträckning Sverige har åtagit sig att samarbeta i sådana förfaranden (1 kap. 5 §), beslag och husrannsakan göras om den gärning ansökan avser motsvarar brott för vilket det enligt svensk eller den andra statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer (4 kap. 20 § andra stycket). Vid samarbete enligt Schengenregelverket gäller som ett ytterligare villkor att den administrativa myndighetens beslut i den andra staten kan överklagas till en domstol med behörighet i brottmål. Sverige uppställer emellertid inte detta villkor i förhållande till stater som är medlemmar i EU eller deltar i Schengensamarbetet. Det ska anmärkas att Liechtenstein, i en förklaring till protokollet, har angett att man vid tiden för avtalets ikraftträdande inte medger överklagande av administrativa myndigheters beslut rörande direkt beskattning till en domstol med behörighet i brottmål.

Liechtenstein kommer genom sin anslutning att ingå och delta i Schengensamarbetet. Från en systematisk och praktisk utgångspunkt är det naturligt att gentemot Liechtenstein tillämpa samma regler om husrannsakan och beslag som de som tillämpas gentemot övriga Schengenstater. Utgångspunkten här är att samma förutsättningar som gäller i ett nationellt förfarande också gäller när åtgärder företas på begäran av en annan stat. Om det undantagsvis skulle krävas husrannsakan och beslag för utredning av en gärning som inte är straffbar i Sverige ger lagen en långtgående möjlighet att hjälpa till. Förutsättningen för sådan hjälp är att det i den andra staten är föreskrivet fängelse för gärningen. Därmed får

Sverige anses leva upp till de åtaganden som följer av det nu aktuella protokollet. En motsvarande bedömning gjordes med anledning av Schweiz associering till Schengenregelverket (prop. 2005/06:194 s. 59). Genomförandet av protokollet kräver att samma förutsättningar ställs upp för samarbete med Liechtenstein. Undantagen från kravet på dubbel straffbarhet vid beslag och husrannsakan på begäran av en EU-stat, Norge, Island eller Schweiz, föreslås därför utvidgas till att omfatta även Liechtenstein.

7.3 Utlänningslagstiftningen

Regeringens förslag: En hänvisning till Liechtenstein ska föras in i vissa bestämmelser i utlänningslagen och lagen om transitering av tredjelandsmedborgare.

Det remitterade förslaget överensstämmer i allt väsentligt med regeringens. Förslaget innehåller dock inte någon bestämmelse om Liechtensteins anslutning till Dublinförordningen.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft någon invändning mot det.

Skälen för regeringens förslag: Genom Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket får myndigheter i Liechtenstein befogenhet att utfärda viseringar i enlighet med artikel 10 i Schengenkonventionen. Det innebär att myndigheter i Liechtenstein ges rätt att utfärda viseringar som har samma giltighet vad gäller rätten till inresa i Sverige som en visering som är utfärdad av en svensk myndighet. Bestämmelsen bör genomföras i svensk rätt genom ett tillägg i 1 kap. 4 § utlänningslagen (2005:716).

Enligt bilaga B till Schweiz associationsavtal till Schengenregelverket ska Liechtenstein efter anslutningen tillämpa rådets direktiv 2001/40/EG om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredjeland. Som en följd av det direktivet finns i 8 kap. 1 § utlänningslagen en grund för avvisning som gör det möjligt att verkställa ett beslut om avvisning eller utvisning meddelat av en annan medlemsstat i EU eller av Island, Norge eller Schweiz. Vidare finns med anledning av direktivet en bestämmelse i 7 kap. 6 § utlänningslagen som innebär att beslut om avvisning och utvisning som fattas i en medlemsstat i EU eller i Island, Norge eller Schweiz och som grundar sig på hot mot den allmänna ordningen eller inre säkerheten, får läggas till grund för beslut om återkallelse av ett svenskt uppehållstillstånd. Beslut om avvisning eller utvisning meddelade i en medlemsstat i EU eller i Island, Norge eller Schweiz kan alltså, i fall som avses i paragrafen, tillmätas betydelse i Sverige. Liechtensteins anslutning till Schengenregelverket kräver att dessa bestämmelser även gäller i förhållande till Liechtenstein. En hänvisning till Liechtenstein bör således göras i berörda paragrafer i utlänningslagen.

Genom Liechtensteins anslutningsprotokoll till Dublinförordningen blir Dublinförordningen tillämplig även gentemot Liechtenstein (se avsnitt 6). Detta bör föranleda ett tillägg i 5 kap. 1 c § utlänningslagen, så

att det i utlänningslagen upplyses om att även Liechtenstein omfattas av det regelverket. Prop. 2010/11:159

Rådets direktiv 2002/90/EG om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse innehåller bestämmelser om vilka typer av hjälp vid olovlig inresa i eller passage genom en medlemsstat som ska vara förbjudna och belagda med påföljd enligt den nationella lagstiftningen. Rådets rambeslut 2002/946/RIF om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse syftar till att skapa gemensamma minimiregler i medlemsstaterna när det gäller straffrättsliga påföljder och andra former av åtgärder som ska kunna vidtas vid överträdelser av det regelverk som finns angivet i direktiv 2002/90/EG. Direktivet och rambeslutet har lett till ändringar i bl.a. 20 kap. 7 och 8 §§ utlänningslagen. Bestämmelserna bör ändras så att det även blir straffbart att uppsåtligt hjälpa en utlänning att olovligen komma in i, passera genom eller uppehålla sig i Liechtenstein.

Rådets direktiv 2003/110/EG om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg har genomförts i svensk rätt genom lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare. Direktivet syftar till att underlätta transitering av tredjelandsmedborgare som ska återsändas till hemlandet via en flygplats i en annan medlemsstat än den som har fattat beslutet om avvisning. Liechtenstein ska enligt bilaga B i Schweiz associationsavtal tillämpa och genomföra direktivet. Detta bör föranleda tillägg i 1 och 9 §§ lagen om transitering av tredjelandsmedborgare så att även Liechtenstein omfattas av bestämmelserna.

8 Ikraftträdande

Enligt artikel 10.1 i Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket ska Liechtenstein börja tillämpa de bestämmelser som avses i artikel 2 och de bestämmelser som redan antagits i enlighet med artikel 2.3 vid en tidpunkt som fastställs i rådet med enhällighet av de rådsmedlemmar som företräder de regeringar i medlemsstaterna som tillämpar alla bestämmelser som avses i artikel 2. En förutsättning är att Liechtenstein har uppfyllt förhandsvillkoren för genomförande av de aktuella bestämmelserna. Inför beslut ska samråd ske med den gemensamma kommittén. När detta kommer att ske är ännu oklart. Det går alltså inte att nu fastslå när lagändringarna ska träda i kraft. De bör därför träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Enligt artikel 8.3 i Liechtensteins anslutningsprotokoll till Dublinförordningen anges att artiklarna 1, 4 och 5.2 första meningen i protokollet samt de rättigheter och skyldigheter som följer av artiklarna 2 och 3.1–4 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz ska tillämpas provisoriskt för Liechtenstein från dagen för undertecknandet av protokollet. I artikel 10.2 i samma protokoll anges att protokollet endast ska tillämpas om Liechtensteins anslutningsprotokoll till Schengenregelverket också tillämpas.

Liechtensteins associering till Schengenregelverket kan förväntas leda till ett förbättrat samarbete inom brottsbekämpningen. Förslagen bedöms inte medföra några ökade kostnader för det allmänna eller andra konsekvenser.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

1 § Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge, Schweiz *och Liechtenstein*, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Föreskrifterna i 3 § gäller även i förhållande till andra stater än dem som anges i första stycket.

I paragrafen finns bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Paragrafen behandlas i avsnitt 7.1.

Första stycket ändras så att sådant internationellt polisiärt samarbete som regleras i lagen även omfattar Liechtenstein.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

2 kap.

6 § En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *ska* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *ska* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

I paragrafen, som behandlas i avsnitt 7.2, finns bestämmelser om var en ansökan om rättslig hjälp i Sverige ska ges in.

Paragrafens *första stycke* justeras endast redaktionellt. Ändringen i *andra stycket* innebär att det blir möjligt för en myndighet i Liechtenstein att göra en ansökan om rättslig hjälp i brottmål direkt hos behörig åklagare eller domstol i Sverige. Motsvarande möjlighet för svensk åklagare eller domstol framgår av 3 kap. 2 § andra stycket.

4 kap.

20 § Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av

Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt.

I paragrafen, som behandlas i avsnitt 7.2, finns undantag från kravet på dubbel straffbarhet vid beslag och husrannsakan.

Första stycket ändras så att husrannsakan och beslag får göras även på begäran av Liechtenstein för en gärning som inte motsvarar brott enligt svensk lag om det där kan dömas till fängelse för gärningen.

10.3 Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

1 kap.

4 § Med Schengenkonventionen avses i denna lag konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt
2. Island, Norge, Schweiz *och Liechtenstein*.

I paragrafen definieras begreppen Schengenkonventionen och Schengenstat. Paragrafen behandlas i avsnitt 7.3.

I *andra stycket* görs en ändring som innebär att begreppet Schengenstat även omfattar Liechtenstein. Det medför att beslut om viseringar enligt Schengenkonventionen som fattas i Liechtenstein gäller i Sverige.

5 kap.

1 c § I Dublinförordningen finns bestämmelser om överföring av asylsökande som tillämpas gentemot EU-stater samt Island, Norge, Schweiz *och Liechtenstein*.

Vid beslut om överföring enligt Dublinförordningen ska asylsökanden avvisas.

I paragrafen behandlas Dublinförordningen. Motiven till ändringen behandlas i avsnitt 7.3. Av ändringen i *första stycket*, som innehåller en upplysningsbestämmelse, framgår att Dublinförordningen ska tillämpas även gentemot Liechtenstein.

7 kap.

6 § Upphållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en EU-stat även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en EU-stat eller i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

1. utlänningsstaten har dömts för ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller
2. utlänningsstaten är skäligen misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att utlänningsstaten begått ett sådant brott.

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en EU-stat eller till en medborgare i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

- make eller sambo,
 - barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning, och
 - förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.
- Ett uppehållstillstånd får inte återkallas enligt första stycket innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd i vissa fall inom ramen för Schengensamarbetet. Den behandlas i avsnitt 7.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att ett svenskt uppehållstillstånd får återkallas om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i Liechtenstein och beslutet är grundat på ett allvarligt och aktuellt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i vissa angivna fall.

Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att uppehållstillstånd inte får återkallas för den som är familjemedlem till en medborgare i Liechtenstein och som utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom EU.

Övriga ändringar är redaktionella.

8 kap.

1 § En utlänning får avvisas

1. om han eller hon saknar pass när det krävs pass för inresa eller vistelse i Sverige,
2. om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,
3. om det vid utlänningens ankomst till Sverige kommer fram att han eller hon tänker besöka något annat nordiskt land men saknar det tillstånd som krävs för inresa där,
4. om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för den rätten,
5. om han eller hon inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i Schengenkonventionen, eller
6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en *EU-stat* eller från Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

En EES-medborgare får inte avvisas enligt första stycket 1, om han eller hon på annat sätt än genom innehav av pass kan styrka sin identitet. Detsamma ska gälla en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare.

En EES-medborgare och hans eller hennes familjemedlem får inte avvisas enbart på den grunden att han eller hon inte uppfyller vad som sägs i artikel 5.1 c i Schengenkonventionen i fråga om tillräckliga medel för uppehälle.

Paragrafen, som behandlas i avsnitt 7.3, innehåller bestämmelser om avvisning i vissa fall.

Ändringen i *första stycket sjätte punkten* innebär att en utlänning får avvisas om han eller hon har avvisats eller utvisats från Liechtenstein, om förutsättningarna som uppställs i paragrafen i övrigt är uppfyllda.

Övriga ändringar är redaktionella.

20 kap.

7 § Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, *en annan EU-stat* eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, om detta görs i vinstsyfte.

Paragrafen, som behandlas i avsnitt 7.3, innehåller bestämmelser om straff för den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen uppehålla sig i EU eller ett land som associerats till Schengenregelverket. *Första stycket* ändras så att Liechtenstein, som nu associeras till Schengenregelverket, läggs till det geografiska område som paragrafen omfattar. En redaktionell ändring görs också.

8 § Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, *en annan EU-stat* eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein döms för *människosmuggling* till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för *grov människosmuggling* till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt ska särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Paragrafen, som behandlas i avsnitt 7.3, innehåller bestämmelser om straff för den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom EU eller en stat som associerats till Schengenregelverket.

Ändringen i *första stycket* innebär att Liechtenstein, som nu associeras till Schengenregelverket, läggs till det geografiska område som paragrafen omfattar.

Övriga ändringar i paragrafen är av redaktionell karaktär.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare

1 § I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Den behandlas i avsnitt 7.3.

Genom ändringen i *första stycket* omfattar lagen även transitering av tredjelandsmedborgare som avvisats eller utvisats från Liechtenstein.

Ändringen i *andra stycket* innebär att medborgare i Liechtenstein inte längre definieras som tredjelandsmedborgare.

9 § En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, ska omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

1. tillståndet att bevilja transitering har återkallats,
2. tredjelandsmedborgaren under transiteringen har rest in i den staten utan tillstånd, eller
3. fortsatt transitering eller återsändande till destinationslandet inte går att genomföra.

Paragrafen, som behandlas i avsnitt 7.3, innehåller bestämmelser om att Sverige, under vissa i paragrafen angivna förutsättningar, är skyldig att återta en tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och transiteras via en medlemsstat i EU eller en stat som associerats till Schengenregelverket. Ändringen innebär att bestämmelsen omfattar även en tredjelandsmedborgare som transiteras via Liechtenstein. Vidare görs en redaktionell ändring.

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 13 februari 2008
(OR. en)**

16462/06

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0251 (CNS)**

**FL 55
CH 62
JAI 684
SCHENGEN 110
FRONTEXT 14
COPEN 132
CRIMORG 200
VISA 328
EURODAC 14
ASIM 91
ASILE 99
MIGR 178
OC 1023**

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

PROTOKOLL
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, EUROPEISKA GEMENSKAPEN,
SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET OCH FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN
OM FURSTENDÖMET LIECHTENSTEINS ANSLUTNING
TILL AVTALET MELLAN EUROPEISKA UNIONEN,
EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OM SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDETS ASSOCIERING
TILL GENOMFÖRANDET, TILLÄMPNINGEN OCH
UTVECKLINGEN AV SCHENGENREGELVERKET

EUROPEISKA UNIONEN

och

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

och

FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

SOM HÄNVISAR TILL det avtal som undertecknades den 26 oktober 2004 mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket* ("associeringsavtalet"),

SOM ERINRAR OM att det i artikel 16 i det avtalet föreskrivs en möjlighet för Furstendömet Liechtenstein att ansluta sig till associeringsavtalet genom ett protokoll,

* Publikationsbyrån (EUT): Vänligen inför en hänvisning till offentliggörande för avtalet efter förfarandet CNS/2004/0199 KOM(2004) 0593.

SOM TAR HÄNSYN TILL Furstendömet Liechtensteins geografiska läge,

SOM TAR HÄNSYN TILL de nära banden mellan Furstendömet Liechtenstein och Schweiziska edsförbundet, som kommer till uttryck genom ett område utan kontroller vid de inre gränserna mellan Furstendömet Liechtenstein och Schweiziska edsförbundet,

SOM TAR HÄNSYN TILL Furstendömet Liechtensteins önskan att upprätthålla och införa ett område utan gränskontroller med alla Schengenländer och därför att associeras till Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att genom det avtal som Europeiska unionens råd ingick den 18 maj 1999 med Republiken Island och Konungariket Norge¹, associerades dessa båda stater till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att det är önskvärt att Furstendömet Liechtenstein associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, på samma villkor som Island, Norge och Schweiz,

SOM BEAKTAR att det mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein bör ingås ett protokoll som ger Liechtenstein samma rättigheter och skyldigheter som de som har avtalats mellan Europeiska unionens råd, å ena sidan, och Island och Norge samt Schweiz å andra sidan,

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och de rättsakter som antagits på den grunden inte gäller för Konungariket Danmark, i enlighet med protokollet om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och att de beslut om att utveckla Schengenregelverket i enlighet med den avdelningen, vilka Danmark har införlivat med sin nationella lagstiftning, endast kan skapa folkrättsliga förpliktelser mellan Danmark och övriga medlemsstater,

SOM BEAKTAR att Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, i enlighet med de beslut som antagits på grundval av det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹,

SOM BEAKTAR behovet av att säkerställa att de stater med vilka Europeiska unionen har ingått associeringsavtal i syfte att genomföra, tillämpa och utveckla Schengenregelverket tillämpar det regelverket också i sina inbördes förbindelser,

SOM BEAKTAR att det för att Schengenregelverket ska fungera väl krävs att detta protokoll tillämpas samtidigt med de avtal som de olika parter som associerats till eller deltar i genomförandet och utvecklingen av Schengenregelverket har ingått för att reglera sina inbördes förbindelser,

¹ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20 respektive EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

SOM HÄNVISAR TILL protokollet om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i någon av medlemsstaterna eller i Schweiz* ,

SOM TAR FASTA PÅ kopplingen mellan Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen när det gäller införande av kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och när det gäller inrättandet av Eurodac-systemet,

SOM BEAKTAR att den kopplingen förutsätter samtidig tillämpning av Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac-systemet,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

* Publikationsbyrån (EUT): Vänligen inför här hänvisningen till offentliggörande för rådsdokument 16470/06.

ARTIKEL 1

Enligt artikel 16 i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ("associeringsavtalet"), ska Furstendömet Liechtenstein (nedan kallat "Liechtenstein") ansluta sig till associeringsavtalet i enlighet med villkoren i detta protokoll.

Anslutningen skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter mellan de avtalsslutande parterna i enlighet med de regler och förfaranden som anges i protokollet.

ARTIKEL 2

1. De Schengenbestämmelser som förtecknas i bilaga A och bilaga B till associeringsavtalet, och som gäller för Europeiska unionens medlemsstater, ska genomföras och tillämpas i Liechtenstein i enlighet med villkoren i de bilagorna.
2. Dessutom ska de i bilagan till detta protokoll angivna bestämmelserna i Europeiska unionens och Europeiska gemenskapens rättsakter, vilka ersätter eller utvecklar bestämmelser i Schengenregelverket, genomföras och tillämpas av Liechtenstein.

3. De rättsakter och åtgärder som Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen antar för att ändra eller utveckla Schengenregelverkets bestämmelser, och på vilka förfarandena i associeringsavtalet och detta protokoll har tillämpats, ska också godkännas, genomföras och tillämpas av Liechtenstein, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.

ARTIKEL 3

De rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artikel 3.1–3.4 samt artiklarna 4–6, artiklarna 8–10, artikel 11.2–11.4 och artikel 13 i associeringsavtalet ska vara tillämpliga för Liechtenstein.

ARTIKEL 4

På expertnivå ska ordförandeskapet i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 3 i associeringsavtalet utövas av Europeiska unionens företrädare. På högre tjänstemannanivå och ministernivå ska ordförandeskapet innehas växelvis för en period om sex månader av företrädaren Europeiska unionen respektive företrädaren för Liechtensteins eller Schweiz regering.

ARTIKEL 5

1. Antagandet av nya rättsakter eller åtgärder som har anknytning till sådana frågor som avses i artikel 2 är förbehållet Europeiska unionens behöriga institutioner. Med förbehåll för punkt 2 i denna artikel ska dessa rättsakter eller åtgärder träda i kraft samtidigt för Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och deras respektive berörda medlemsstater och Liechtenstein, om inte annat särskilt föreskrivs i rättsakterna eller åtgärderna. I detta sammanhang ska vederbörlig hänsyn tas till den tidsperiod som Liechtenstein i den gemensamma kommittén uppgett sig behöva för att kunna uppfylla sina konstitutionella krav.

2. a) Europeiska unionens råd ("rådet") ska utan dröjsmål underrätta Liechtenstein om antagandet av rättsakter eller åtgärder som avses i punkt 1 på vilka förfarandena i detta protokoll har tillämpats. Liechtenstein ska besluta huruvida landet ska godkänna rättsaktens eller åtgärdens innehåll och införliva den med sin interna rättsordning. Det beslutet ska meddelas rådet och Europeiska gemenskapernas kommission ("kommissionen") inom trettio dagar från antagandet av den berörda rättsakten eller åtgärden.

- b) Om innehållet i en sådan rättsakt eller åtgärd kan bli bindande för Liechtenstein först efter det att konstitutionella krav har uppfyllts, ska Liechtenstein informera rådet och kommissionen om detta i samband med underrättelsen om rättsakten eller åtgärden. Liechtenstein ska utan dröjsmål skriftligen meddela rådet och kommissionen när alla konstitutionella krav är uppfyllda. Om folkomröstning inte krävs ska underrättelsen lämnas senast 30 dagar efter utgången av fristen för folkomröstning. Om en folkomröstning krävs ska Liechtenstein lämna underrättelsen inom 18 månader från dagen för rådets underrättelse. Från den dag då rättsakten eller åtgärden träder i kraft för Liechtenstein och till dess att landet meddelar att man har uppfyllt de konstitutionella kraven, ska Liechtenstein i möjligaste mån tillämpa innehållet i den berörda rättsakten eller åtgärden provisoriskt.

Om Liechtenstein inte kan tillämpa den berörda rättsaktens eller åtgärdens innehåll provisoriskt, och detta förhållande skapar svårigheter som stör Schengensamarbetets funktion, ska den rådande situationen granskas av den gemensamma kommittén. Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen får vidta proportionerliga och lämpliga åtgärder gentemot Liechtenstein för att säkerställa ett väl fungerande Schengensamarbete.

3. Liechtensteins godkännande av de rättsakter och åtgärder som avses i punkt 2 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Liechtenstein å ena sidan och Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa rättsakter och åtgärder, samt Schweiz, å andra sidan.

4. Detta protokoll ska upphöra att gälla om
 - a) Liechtenstein meddelar att man beslutat att inte godta innehållet i en rättsakt eller en åtgärd som avses i punkt 2 på vilken förfarandena i detta protokoll har tillämpats, eller
 - b) Liechtenstein inte avger ett meddelande inom den frist på 30 dagar som avses i punkterna 2 a eller 5 a, eller
 - c) Liechtenstein inte avger ett meddelande senast 30 dagar efter utgången av fristen för folkomröstning eller, om folkomröstning begärs, inom den frist på 18 månader som avses i punkt 2 b, eller om Liechtenstein inte genomför provisorisk tillämpning på det sätt som avses i samma punkt från den dag som fastställts för ikraftträdandet av rättsakten eller åtgärden.

Detta protokoll ska upphöra att gälla tre månader efter utgången av 90-dagarsperioden, såvida inte den gemensamma kommittén, efter att noga ha granskat förutsättningarna för att fortsätta tillämpa protokollet, beslutar annat inom 90 dagar.

5. a) Om bestämmelserna i en ny rättsakt eller åtgärd leder till att medlemsstaterna inte längre får låta verkställighet av en framställan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller erkännande av ett beslut om husrannsakan och/eller beslag som fattats i en annan medlemsstat omfattas av de villkor som anges i artikel 51 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet¹, får Liechtenstein inom den trettiodagarsfrist som anges i punkt 2 a meddela rådet och kommissionen att Liechtenstein inte godtar och inte kommer att genomföra innehållet i dessa bestämmelser i sin interna rättsordning i den utsträckning de är tillämpliga på framställningar eller beslut om husrannsakan och beslag i samband med utredningar eller lagföring på området för direkt beskattning som, om de begås i Liechtenstein, enligt den liechtensteinska lagstiftningen inte är belagda med frihetsstraff. I motsats till vad som gäller enligt punkt 4 ska protokollet i sådant fall inte upphöra att gälla.
- b) Den gemensamma kommittén ska sammanträda inom två månader från det att en av kommitténs medlemmar begär detta för att, under hänsynstagande till den internationella utvecklingen, diskutera den situation som uppstått till följd av att ett meddelande lämnats i enlighet med punkt a.

När den gemensamma kommittén enhälligt nått fram till en överenskommelse som innebär att Liechtenstein godtar och till fullo genomför de berörda bestämmelserna i den nya rättsakten eller åtgärden, ska punkt 2 b samt punkterna 3 och 4 vara tillämpliga. De uppgifter som det hänvisas till i punkt 2 b första meningen ska tillhandahållas inom trettio dagar från det att överenskommelsen nåddes i den gemensamma kommittén.

¹ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

ARTIKEL 6

Vid uppfyllandet av sina skyldigheter med avseende på Schengens informationssystem II och informationssystemet för viseringar kan Liechtenstein använda sig av Schweiz infrastruktur för att få tillgång till dessa system.

ARTIKEL 7

Beträffande de administrativa kostnader som hör samman med tillämpningen av detta protokoll, ska Liechtenstein tillföra Europeiska unionens allmänna budget ett årligt bidrag på 0,071 % av beloppet 8 100 000 EUR, med förbehåll för en årlig justering med hänsyn till inflationsnivån i Europeiska unionen.

ARTIKEL 8

1. Detta protokoll ska inte påverka avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller något annat avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Liechtenstein.
2. Detta protokoll ska inte påverka avtal som är bindande för Liechtenstein å ena sidan, och en eller flera medlemsstater å andra sidan, i den mån de är förenliga med detta protokoll. Om sådana avtal är oförenliga med detta protokoll, ska protokollet ha företräde.

3. Detta protokoll ska inte i något avseende påverka avtal som i framtiden kan komma att ingås mellan Europeiska gemenskapen och Liechtenstein, och inte heller avtal som ingås mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Liechtenstein å andra sidan eller avtal som kan komma att ingås på grundval av artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen.

4. Detta protokoll ska inte påverka avtal mellan Liechtenstein och Schweiz, i den mån de är förenliga med protokollet. Om sådana avtal är oförenliga med detta protokoll, ska protokollet ha företräde.

ARTIKEL 9

1. Detta protokoll träder i kraft en månad efter den dag då rådets generalsekreterare, i sin egenskap av depositarie, konstaterar att alla formaliteter är uppfyllda i fråga om det samtycke till att vara bunden av detta protokoll som uttryckts av parterna eller på deras vägnar.

2. Artiklarna 1, 4 och 5.2 a första meningen i detta protokoll och de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artikel 3.1–3.4 samt artiklarna 4–6 i associeringsavtalet ska tillämpas provisoriskt för Liechtenstein från dagen för undertecknandet av detta protokoll.

3. När det gäller rättsakter eller åtgärder som antagits efter undertecknandet av detta protokoll men innan det trätt i kraft, ska den trettiodagarsperiod som avses i artikel 5.2 a sista meningen börja löpa den dag då protokollet träder i kraft.

ARTIKEL 10

1. De bestämmelser som avses i artikel 2 ska börja tillämpas av Liechtenstein vid en tidpunkt som rådet fastställer genom enhälligt beslut av de rådsmedlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som tillämpar alla bestämmelser som avses i artikel 2, efter samråd med den gemensamma kommittén och efter att ha försäkrat sig om att Liechtenstein har uppfyllt förhandsvillkoren för genomförande av de aktuella bestämmelserna.

De rådsmedlemmar som företräder Irlands regering och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirlands regering ska delta i dessa beslut i den mån de berör bestämmelser i Schengenregelverket och rättsakter som grundar sig på eller har anknytning till detta regelverk, i vilka dessa medlemsstater deltar.

De rådsledamöter som företräder regeringarna i medlemsstater för vilka, i enlighet med deras anslutningsfördrag, endast en del av de bestämmelser som avses i artikel 2 är tillämpliga, ska delta i detta beslut i den utsträckning det rör bestämmelser i Schengenregelverket vilka redan är tillämpliga för deras respektive medlemsstater.

2. Tillämpningen av de bestämmelser som avses i punkt 1 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz och Liechtenstein å ena sidan och mellan Liechtenstein och, beroende på omständigheterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, å andra sidan.

3. Detta protokoll ska endast tillämpas om de avtal som ska ingås av Liechtenstein och som avses i artikel 13 i associeringsavtalet tillämpas.

4. Vidare ska detta protokoll tillämpas endast om protokollet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz* också tillämpas.

ARTIKEL 11

1. Detta protokoll kan sägas upp av Liechtenstein eller Schweiz eller genom enhälligt beslut i rådet. Uppsägningen ska meddelas depositarien och börja gälla sex månader efter detta meddelande.

2. Om detta protokoll eller associeringsavtalet sägs upp av Schweiz eller om associeringsavtalet upphör att gälla för Schweiz vidkommande, ska associeringsavtalet och detta protokoll fortsätta att gälla med avseende på förbindelserna mellan Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen å ena sidan och Liechtenstein å andra sidan. I så fall ska rådet, efter samråd med Liechtenstein, besluta om nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder ska dock vara bindande för Liechtenstein endast om Liechtenstein godtar dem.

* Publikationsbyrån (EUT): Vänligen inför hänvisning till offentliggörande för dokument 16470/06.

3. Detta protokoll ska anses ha upphört att gälla om Liechtenstein avslutar ett av de avtal som avses i artikel 13 i associeringsavtalet och som har ingåtts av Liechtenstein, eller det protokoll som avses i artikel 10.4.

ARTIKEL 12

Detta protokoll ska upprättas i tre exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i ... den ...

BILAGA

Bilaga till protokollet om Furstendömet Liechtensteins
anslutning till avtalet mellan
Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och
Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering
till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen
av Schengenregelverket

Liechtenstein ska tillämpa bestämmelserna som avses i artikel 2.2 från den dag som fastställts av rådet i enlighet med artikel 10.

- Rådets förordning nr 2007/2004/EG av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).
- Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1). Kommissionens beslut av den 28 februari 2005 om de tekniska specifikationerna för standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (C(2005) 409 slutlig) och kommissionens beslut av den 28 februari 2005 om de tekniska specifikationerna för standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (C(2005) 409 slutlig).

- Rådets beslut nr 2005/211/RIF av den 24 februari 2005 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 68, 15.3.2005, s. 44).
- Rådets beslut 2005/719/RIF av 12 oktober 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 271, 15.10.2005, s. 54).
- Rådets beslut 2005/727/RIF av 12 oktober 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 273, 19.10.2005, s. 25).
- Rådets beslut 2006/228/RIF av den 9 mars 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 81, 18.3.2006, s. 45).
- Rådets beslut 2006/229/RIF av 9 mars 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 81, 18.3.2005, s. 46).

- Rådets beslut 2006/631/RIF av den 24 juli 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i beslut 2005/211/RIF om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 256, 20.9.2006, s. 18).
- Rådets beslut 2005/267/EG av den 16 mars 2005 om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (EUT L 83, 1.4.2005, s. 48).
- Kommissionens beslut av den 15 december 2005 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets beslut 2005/267/EG om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (C(2005) 5159 slutlig).
- Rådets förordning (EG) nr 851/2005 av den 2 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav vad gäller ömsesidighetsmekanismen (EUT L 141, 4.6.2005, s. 3).
- Rådets beslut 2005/451/RIF av 13 juni 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 871/2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 158, 21.6.2005, s. 26).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 av den 6 juli 2005 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller tillgången till Schengens informationssystem för de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).
- Europaparlamentets och rådets rekommendation 2005/761/EG av den 28 september 2005 om att underlätta medlemsstaternas utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelse till forskare från tredjeländer vilka reser inom gemenskapen i syfte att bedriva forskning (EUT L 289, 3.11.2005, s. 1).
- Kommissionens beslut av den 29 september 2005 (2005/687/EG) om utformningen av rapporter om verksamheten inom nätverken av sambandsmän för invandring och situationen i värdlandet rörande olaglig invandring (EUT L 264, 8.10.2005, s. 8).
- Rådets beslut 2005/728/RIF av 12 oktober 2005 om fastställande av datum för tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 871/2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 273, 19.10.2005, s. 26).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2046/2005 av den 14 december 2005 om åtgärder för att förenkla viseringsansökningar och utfärdande av viseringar för de medlemmar av den olympiska familjen som deltar i Olympiska och/eller Paralympiska vinterspelen 2006 i Turin (EUT L 334, 20.12.2005, s. 1).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).
- Rådets beslut 2006/440/EG av den 1 juni 2006 om ändring av bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 14a till den gemensamma handboken om avgifter motsvarande de administrativa kostnaderna för att behandla viseringsansökningar (EUT L 175, 29.6.2006, s. 77).
- Rådets beslut (2006/628/EG) av den 24 juli 2006 om fastställande av datum för tillämpningen av artikel 1.4–5 i förordning (EG) nr 871/2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem, bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 256, 20.9.2006, s. 15).
- Kommissionens beslut (2006/648/EG) av den 22 september 2006 om fastställande av tekniska specifikationer för standarder för biometriska kännetecken i samband med utvecklingen av Informationssystemet för viseringar (EUT L 267, 27.9.2006, s. 41).
- Rättelse till rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 271, 30.9.2006, s. 85).

- Kommissionens beslut 2006/757/EG av den 22 september 2006 om ändring av Sirenehandboken (EUT L 317, 16.11.2006, s. 1).
- Kommissionens beslut 2006/758/EG av den 22 september 2006 om ändring av Sirenehandboken (EUT L 317, 16.11.2006, s. 41).
- Kommissionens beslut (2006/684/EG) av den 5 oktober 2006 om ändring av bilaga 2 i förteckning A till de gemensamma konsulära anvisningarna vad gäller viseringskrav för innehavare av indonesiska diplomat- och tjänstepass (EUT L 208, 12.10.2006, s. 29).
- Kommissionens beslut 2006/752/EG av den 3 november 2006 om lokaliseringen av Informationssystemet för viseringar under utvecklingsfasen (EUT L 305, 4.11.2006, s. 13).
- Kommissionens rekommendation av den 6 november 2006 om inrättande av en gemensam "Praktisk handledning för gränsbevakningspersonal" (Schengenhandbok) som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda när de utför personkontroller vid gränserna (C(2006) 5186 slutlig).
- Rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater (EUT L 386, 29.12.2006, s. 89 och rättelse i EUT L 75, 15.3.2007, s. 26).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon (EUT L 381, 28.12.2006, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, 30.12.2006, s. 1. Rättad version i EUT L 29, 3.2.2007, s. 3).
- Rådets förordning (EG) nr 1932/2006 av den 21 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 405, 30.12.2006, s. 23. Rättad version i EUT L 29, 3.2.2007, s. 10).
- Rådets förordning (EG) nr 1988/2006 av den 21 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 2424/2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 411, 30.12.2006, s. 1. Rättad version i EUT L 27, 2.2.2007, s. 3).

- Rådets beslut 2006/1007/RIF av den 21 december 2006 om ändring av rådets beslut 2001/886/RIF om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 411, 30.12.2006, s. 78. Rättad version i EUT L 27, 2.2.2007, s. 43).
- Kommissionens beslut 2007/170/EG av den 16 mars 2007 rörande fastställande av nätkrav för Schengens informationssystem (första pelaren) (EUT L 79, 20.3.2007, s. 20).
- Kommissionens beslut 2007/171/EG av den 16 mars 2007 rörande fastställande av nätkrav för Schengens informationssystem (tredje pelaren) (EUT L 79, 20.3.2007, s. 29).
- Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 144, 6.6.2007, s. 22).
- Rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 205, 7.8.2007, s. 63).
- Rådets beslut 2007/472/EG av den 25 juni 2007 om ändring av beslutet av den verkställande kommitté som inrättades genom 1990 års Schengenkonvention om ändring av de finansiella bestämmelserna om kostnaderna för installation och drift av den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem (C.SIS) (EUT L 179, 7.7.2007, s. 50).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter (EUT L 199, 31.7.2007, s. 30).
- Rådets beslut 2007/519/EG av den 16 juli 2007 om ändring av del 2 i Schengens rådfrågningsystem (tekniska specifikationer) (EUT L 192, 24.7.2007, s. 26).
- Kommissionens beslut 2007/599/EG av den 27 augusti 2007 om genomförande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG med avseende på antagandet av strategiska riktlinjer för 2007–2013 (EUT L 233, 5.9.2007, s. 3).
- 2007/866/EG: Rådets beslut av den 6 december 2007 om ändring av del 1 i Schengens rådfrågningsystem (tekniska specifikationer) (EUT L 340, 22.12.2007, s. 92).

SLUTAKT

De befullmäktigade

EUROPEISKA UNIONEN

och

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

och

FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN,

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

församlade den ... år 2008, för att underteckna protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket har antagit protokollet.

De befullmäktigade för de avtalsslutande parterna har beaktat följande deklARATIONER som anges nedan och som åtföljer denna slutakt:

- Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser.
- Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen om ömsesidig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.
- Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater¹.
- Förklaring från Europeiska gemenskapen och Liechtenstein om yttre förbindelser.
- Förklaring från Liechtenstein om ömsesidig hjälp i brottmål.
- Förklaring från Liechtenstein om artikel 5.2 b.
- Förklaring från Liechtenstein om tillämpningen av Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och Europeiska utlämningskonventionen.
- Förklaring från Europeiska gemenskapen om Fonden för de yttre gränserna för perioden 2007–2013.
- Förklaring från Europeiska gemenskapen om överlämnandet av förslag.
- Gemensamma förklaringar om gemensamma möten.

¹ EUT C 197, 12.7.2000, s. 1.

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR FRÅN DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser

De avtalsslutande parterna konstaterar att ytterligare avtal ska ingås med avseende på Schweiz och Liechtensteins deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, efter förebild av de avtal som har ingåtts med Norge och Island.

Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater

Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 23.1 c i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionens medlemsstater är de avtalsslutande parterna överens om att Liechtenstein, om inte medlemsstaten i fråga har fått den berörda personens samtycke, i enskilda fall kan kräva att personuppgifter inte får användas för de ändamål som avses i artikel 23.1 a–b i denna konvention utan Liechtensteins föregående samtycke i samband med förfaranden där Liechtenstein hade kunnat neka eller begränsa översändandet eller användningen av personuppgifter i enlighet med denna konvention eller de instrument som avses i artikel 1 i denna. Om Liechtenstein i ett enskilt fall skulle vägra att ge sitt medgivande efter en begäran från en medlemsstat i enlighet med ovan nämnda bestämmelser, måste Liechtenstein skriftligen motivera.

ÖVRIGA FÖRKLARINGAR

Förklaring från Europeiska gemenskapen och Liechtenstein om yttre förbindelser

Europeiska gemenskapen och Liechtenstein är överens om att Europeiska gemenskapen ska uppmuntra tredje länder och internationella organisationer med vilka den har ingått avtal inom ett område med anknytning till Schengensamarbetet, inklusive viseringspolitiken, att ingå liknande avtal med Furstendömet Liechtenstein, utan att det påverkar Furstendömet Liechtensteins behörighet att ingå sådana avtal.

Förklaring från Liechtenstein om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål

Liechtenstein förklarar att avgöranden angående skattebrott, som utreds av liechtensteinska myndigheter, inte vid tidpunkten för detta avtals ikraftträdande kan överklagas till domstol med behörighet i bland annat brottmål.

Förklaring från Liechtenstein om artikel 5.2 b

(tidsfrist för godkännande av förändringar i Schengenregelverket)

Den maximala fristen på 18 månader enligt artikel 5.2 b avser såväl godkännandet som genomförandet av rättsakten eller åtgärden. Följande faser omfattas:

- Den förberedande fasen.
- Det parlamentariska förfarandet.

- Fristen för folkomröstning på 30 dagar.
- I förekommande fall folkomröstning (organisation och omröstning).
- Sanktionering av den regerande fursten.

Liechtensteins regering ska utan dröjsmål underrätta rådet och kommissionen om avslutandet av var och en av dessa faser.

Liechtensteins regering åtar sig att använda alla medel som står till dess förfogande för att se till att de olika faserna som nämns ovan genomförs så snabbt som möjligt.

Förklaring från Liechtenstein om tillämpningen av Europeiska konventionen
om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och Europeiska utlämningskonventionen

Liechtenstein åtar sig att inte åberopa sina reservationer och förklaringar i samband med ratificeringen av Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och Europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål, i den utsträckning det skulle vara oförenligt med detta avtal.

Förklaring från Europeiska gemenskapen om Fonden för de yttre gränserna
för perioden 2007–2013

Europeiska gemenskapen är för närvarande i färd med att inrätta en fond för de yttre gränserna för perioden 2007–2013, som kommer att bli föremål för ytterligare avtal med de tredjeländer som är associerade till Schengenregelverket.

Förklaring från Europeiska kommissionen om överlämnandet av förslag

När kommissionen överlämnar förslag angående detta avtal till Europeiska unionens råd och Europaparlamentet ska den översända kopior av dessa förslag till Liechtenstein.

Deltagande i de kommittéer som ska bistå Europeiska kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter:

Den 1 juni 2006 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein i syfte att ingå ett avtal om Furstendömet Liechtensteins deltagande i arbetet i de kommittéer som bistår kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter i samband med genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Fram till dess att ett sådant avtal ingås, ska avtalet i form av skriftväxling mellan Europeiska unionens råd och Schweiziska edsförbundet om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter tillämpas på Liechtenstein. Trots detta skal villkoren för Liechtensteins deltagande vara de som anges i artikel 100 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vad gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹.

¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

Gemensam förklaring om gemensamma möten

Delegationerna som företräder Europeiska unionens medlemsstaters regeringar,

Europeiska kommissionens delegation,

delegationerna som företräder Republiken Islands och Konungariket Norges regeringar,

delegationen som företräder Schweiziska edsförbundet, och

delegationen som företräder Furstendömet Liechtenstein,

noterar att Liechtenstein ansluter sig till den gemensamma kommitté som inrättas genom avtalet om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket genom ett protokoll till detta avtal,

har beslutat att mötena i den gemensamma kommitté som inrättades genom avtalet om Islands och Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket å ena sidan, och avtalet om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, kompletterat genom protokollet om Liechtensteins anslutning, å andra sidan, ska hållas gemensamt, oavsett nivå på mötet,

noterar att gemensamma möten kräver praktiska arrangemang för ordförandeskapet vid dessa möten när ordförandeskapet ska innehas av de associerade länderna i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, kompletterat genom protokollet om Liechtensteins anslutning, eller avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,

noterar de associerade ländernas önskan att, när så är nödvändigt, frånträda sitt ordförandeskap och låta ordförandeskapet rotera mellan sig i alfabetisk ordning från det att avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket träder ikraft och från det att protokollet om Liechtensteins anslutning träder ikraft.

Utfärdat i ... den ...

AVTAL

mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

EUROPEISKA UNIONEN,

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

nedan kallade *de avtalsslutande parterna*,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionen i och med ikraftträdandet av Amsterdamfördraget åtog sig att upprätthålla och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där det råder fri rörlighet för personer, och samtidigt vidta lämpliga åtgärder när det gäller kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring samt förebyggande av brottslighet och brottsbekämpning,

SOM BEAKTAR att Schengenregelverket, som införlivats inom Europeiska unionens ramar, utgör en del av de bestämmelser som syftar till att skapa detta område med frihet, säkerhet och rättvisa, då de innebär att det skapas ett område utan kontroller vid de inre gränserna och samtidigt föreskriver kompletterande åtgärder som garanterar en hög säkerhetsnivå,

SOM TAR HÄNSYN TILL Schweiziska edsförbundets geografiska läge,

SOM BEAKTAR att om Schweiziska edsförbundet deltar i Schengenregelverket och utvecklingen av detta, så kommer det att dels undanröja vissa hinder för den fria rörligheten för personer som är en följd av Schweiziska edsförbundets geografiska läge, dels stärka samarbetet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet på de områden som omfattas av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att genom det avtal som Europeiska unionens råd ingick den 18 maj 1999 med Republiken Island och Konungariket Norge ⁽¹⁾, associerades dessa båda stater till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att Schweiziska edsförbundet bör associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, på jämställd fot med Island och Norge,

SOM BEAKTAR att det mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet bör ingås ett avtal som innebär rättigheter och skyldigheter motsvarande de som har avtalats mellan Europeiska unionens råd, å ena sidan, och Island och Norge å den andra,

SOM ÄR ÖVERTYGGADE OM att det är nödvändigt att organisera samarbetet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet när det gäller genomförandet, den praktiska tillämpningen och den vidare utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att det för att associera Schweiziska edsförbundet till Europeiska unionens verksamhet inom de områden som omfattas av detta avtal och göra det möjligt för landet att delta i denna verksamhet är nödvändigt att inrätta en kommitté i enlighet med den institutionella modell som använts för associeringen av Island och Norge,

SOM BEAKTAR att Schengensamarbetet vilar på principerna om frihet, demokrati, rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna, som garanteras särskilt genom Europakonventionen av den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och de rättsakter som antagits på den grunden inte gäller för Konungariket Danmark, i enlighet med protokollet om Danmarks ställning som genom Amsterdamfördraget är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och att de beslut om att utveckla Schengenregelverket på grundval av avdelning IV vilka Danmark har införlivat med sin nationella lagstiftning endast kan skapa folkrättsliga förpliktelser mellan Danmark och övriga medlemsstater,

SOM BEAKTAR att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, i enlighet med de beslut som antagits på grundval av det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, deltar i vissa bestämmelser i Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR behovet av att säkerställa att de stater med vilka Europeiska unionen har ingått associeringsavtal i syfte att genomföra, tillämpa och utveckla Schengenregelverket tillämpar detta regelverk också i sina inbördes förbindelser,

SOM BEAKTAR att det för att Schengenregelverket ska fungera väl krävs att detta avtal tillämpas samtidigt med de avtal som de olika parter som associerats till eller deltar i genomförandet eller utvecklingen av Schengenregelverket har ingått för att reglera sina inbördes förbindelser,

SOM TAR HÄNSYN TILL avtalet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac,

SOM BEAKTAR kopplingen mellan Schengenregelverket och gemenskapsrätten,

SOM BEAKTAR att denna koppling förutsätter samtidig tillämpning av Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Schweiziska edsförbundet, nedan kallat *Schweiz*, ska associeras till Europeiska gemenskapens och Europeiska unionens verksamheter inom de områden som omfattas av de bestämmelser som avses i bilagorna A och B i detta avtal och av bestämmelser som följer av dessa.

2. Detta avtal skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter i enlighet med de förfaranden som avtalet föreskriver.

Artikel 2

1. Schweiz ska genomföra och tillämpa de av Schengenregelverkets bestämmelser som anges i bilaga A till detta avtal på samma sätt som de är tillämpliga för Europeiska unionens medlemsstater, nedan kallade *medlemsstaterna*.

2. Schweiz ska genomföra och tillämpa bestämmelserna i de av Europeiska unionens och Europeiska gemenskapens rättsakter som räknas upp i bilaga B till detta avtal på samma sätt som de

ersätter och/eller utvecklar motsvarande bestämmelser i den konvention om tillämpning av Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna som undertecknades den 19 juni 1990, nedan kallad *konventionen om tillämpning av Schengenavtalet*, eller har antagits på grundval av denna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 ska Schweiz godta, genomföra och tillämpa rättsakter och åtgärder som Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen antar för att ändra eller komplettera de bestämmelser som avses i bilagorna A och B, i enlighet med förfarandena i detta avtal.

Artikel 3

1. Det ska inrättas en gemensam kommitté, bestående av företrädare för den schweiziska regeringen, medlemmar av Europeiska unionens råd, nedan kallat *rådet*, och företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission, nedan kallad *kommissionen*.

⁽¹⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43 och EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

2. Den gemensamma kommittén ska anta sin arbetsordning med enhällighet.

3. Den gemensamma kommittén ska sammanträda på initiativ av sin ordförande eller på begäran av en av sina ledamöter.

4. Med förbehåll för artikel 4.2 ska kommittén sammanträda på ministernivå, hög tjänstemannanivå eller expertnivå, alltefter behov.

5. Ordförandeskapet i kommittén ska utövas enligt följande:

- På expertnivå: av Europeiska unionens företrädare.
- På hög tjänstemannanivå och ministernivå: sex månader åt gången omväxlande av Europeiska unionens företrädare och den schweiziska regeringens företrädare.

Artikel 4

1. I enlighet med detta avtal ska den gemensamma kommittén handha alla frågor som avses i artikel 2 och se till att alla synpunkter från schweizisk sida tas under övervägande i vederbörlig ordning.

2. Inom den gemensamma kommittén på ministernivå har de schweiziska företrädarna möjlighet

- att redovisa de problem som en viss åtgärd eller rättsakt innebär för dem eller komma med lösningar på problem som påträffats av de andra delegationerna,
- att yttra sig om varje fråga som rör utarbetandet av bestämmelser som rör dem eller om genomförandet av sådana bestämmelser.

3. Kommitténs möten på ministernivå ska förberedas av den gemensamma kommittén på hög tjänstemannanivå.

4. Företrädarna för den schweiziska regeringen får lägga fram förslag för den gemensamma kommittén angående sådana frågor som avses i artikel 1. Kommissionen eller en medlemsstat får efter samråd granska dessa förslag i syfte att lägga fram ett förslag eller ta ett initiativ i enlighet med Europeiska unionens bestämmelser, och anta en rättsakt eller en åtgärd på gemenskaps- eller unionsnivå.

Artikel 5

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska den gemensamma kommittén underrättas om varje rättsakt eller åtgärd under förberedelse i rådet som skulle kunna omfattas av detta avtal.

Artikel 6

Vid utarbetandet av nya bestämmelser inom ett område som omfattas av detta avtal ska kommissionen samråda informellt

med schweiziska experter på samma sätt som den samråder med medlemsstaternas experter inför utarbetandet av sina lagförslag.

Artikel 7

1. Antagandet av nya rättsakter eller åtgärder som har anknytning till sådana frågor som avses i artikel 2 är förbehållet Europeiska unionens behöriga institutioner. Med förbehåll för punkt 2, ska dessa rättsakter eller åtgärder träda i kraft samtidigt för Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och berörda medlemsstater och Schweiz, om inte annat särskilt föreskrivs i rättsakterna eller åtgärderna. I detta sammanhang ska vederbörlig hänsyn tas till den tidsfrist som Schweiz i den gemensamma kommittén ansett sig behöva för att kunna uppfylla sina konstitutionella krav.

2. a) Rådet ska utan dröjsmål underrätta Schweiz om antagandet av rättsakter eller åtgärder som avses i punkt 1 på vilka förfarandena i detta avtal har tillämpats. Schweiz ska yttra sig om landets godtagande av rättsakten eller åtgärden och införlivande av denna i sin interna rättsordning. Beslutet om detta ska meddelas rådet och kommissionen inom trettio dagar från antagandet av den berörda rättsakten eller åtgärder.

b) Om innehållet i ovan avsedda rättsakter eller åtgärder inte kan vara bindande för Schweiz förrän landet har uppfyllt sina konstitutionella krav, ska rådet och kommissionen underrättas om detta i samband med meddelandet. Schweiz ska utan dröjsmål skriftligen meddela rådet och kommissionen när alla konstitutionella krav är uppfyllda. Om folkomröstning inte begärs ska meddelandet lämnas omedelbart efter det att folkomröstningsfristen har löpt ut. Om en folkomröstning begärs har Schweiz en frist på högst två år från rådets underrättelse om åtgärden på sig för att lämna meddelandet. Från den dag då rättsakten eller åtgärden träder i kraft för Schweiz och till dess att landet meddelar att man har uppfyllt sina konstitutionella skyldigheter, ska Schweiz i den mån det är möjligt tillämpa innehållet i den berörda rättsakten eller åtgärden provisoriskt.

Om Schweiz inte kan tillämpa den berörda rättsaktens eller åtgärdens innehåll provisoriskt, och detta faktum skapar svårigheter som stör Schengensamarbetets funktion, ska den rådande situationen granskas av den gemensamma kommittén. Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen får gentemot Schweiz vidta proportionerliga och nödvändiga åtgärder för att garantera ett väl fungerande Schengensamarbete.

3. Schweiz godtagande av innehållet i de rättsakter och åtgärder som avses i punkt 2 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz å ena sidan och, beroende på omständigheterna, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa rättsakter och åtgärder, å den andra.

4. För det fall att
- Schweiz meddelar sitt beslut att inte godta innehållet i en rättsakt eller en åtgärd som avses i punkt 2 på vilken förfarandena i detta avtal har tillämpats, eller
 - Schweiz inte avger ett meddelande inom den frist på trettio dagar som avses i punkt 2 a eller punkt 5 a, eller
 - Schweiz inte avger ett meddelande efter utgången av fristen för folkomröstning eller, om folkomröstning begärs, inom den frist på två år som avses i punkt 2 b, eller inte genomför provisorisk tillämpning på det sätt som avses i samma punkt från den dag som fastställts för ikraftträdandet av rättsakten eller åtgärden,

ska detta avtal upphöra att vara tillämpligt, såvida inte den gemensamma kommittén, efter att noga ha granskat förutsättningarna att upprätthålla avtalet, beslutar annat inom 90 dagar. Detta avtal ska upphöra att gälla tre månader efter utgången av 90-dagarsperioden.

- Om bestämmelserna i en ny rättsakt eller åtgärd leder till att medlemsstaterna inte längre får låta verkställighet av en framställan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller erkännande av ett beslut om husrannsakan eller beslag som fattats i en annan medlemsstat omfattas av de villkor som anges i artikel 51 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, får Schweiz inom den trettiodagarsfrist som anges i punkt 2 a meddela rådet och kommissionen att man inte godtar och inte kommer att genomföra innehållet i dessa bestämmelser i sin interna rättsordning i den utsträckning de är tillämpliga på framställningar eller beslut om husrannsakan och beslag i samband med utredningar eller åtal på området för direkt beskattning som, om de begärs i Schweiz, enligt den schweiziska lagstiftningen inte är belagda med frihetsstraff. I motsats till vad som gäller enligt punkt 4 ska avtalet i sådant fall inte upphöra att vara tillämpligt.
- Den gemensamma kommittén ska sammanträda inom två månader från det att en av kommitténs medlemmar begär detta för att, under hänsynstagande till utvecklingen på internationell nivå, diskutera den situation som uppstått till följd av ett meddelande lämnats i enlighet med led a.

När den gemensamma kommittén enhälligt nått fram till en överenskommelse som innebär att Schweiz godtar och till fullo genomför de berörda bestämmelserna i den nya rättsakten eller åtgärden, ska punkt 2 b samt punkterna 3 och 4 vara tillämpliga. De uppgifter som det hänvisas till i punkt 2 b första meningen, ska tillhandahållas inom trettio dagar från det att överenskommelsen nåddes i den gemensamma kommittén.

Artikel 8

- För att förverkliga de avtalsslutande parternas mål att nå en så enhetlig tillämpning och tolkning som möjligt av de

bestämmelser som avses i artikel 2, ska den gemensamma kommittén fortlöpande övervaka utvecklingen av den rättspraxis som utarbetas av Europeiska gemenskapernas domstol, nedan kallad *EG-domstolen*, samt den rättspraxis som utarbetas av de schweiziska domstolar som är behöriga i fråga om dessa bestämmelser. En mekanism som garanterar ett regelbundet utbyte av denna rättspraxis ska inrättas för ändamålet.

- Schweiz får komma med inlagor eller skriftliga påpekanden till *EG-domstolen* om en domstol i en medlemsstat har vänt sig till *EG-domstolen* för ett förhandsavgörande om tolkningen av en bestämmelse som avses i artikel 2.

Artikel 9

- Varje år ska Schweiz lägga fram en rapport för den gemensamma kommittén om hur dess administrativa myndigheter och domstolar har tillämpat och tolkat bestämmelserna som avses i artikel 2, i förekommande fall med hänsyn till *EG-domstolens* tolkning.

- Om den gemensamma kommittén, inom en frist på två månader efter att ha underrättats om att det föreligger en betydande skillnad mellan *EG-domstolens* och de schweiziska domstolarnas rättspraxis, eller en betydande skillnad i tillämpningen av bestämmelserna som avses i artikel 2 mellan myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och myndigheterna i Schweiz, inte har varit i stånd att garantera en enhetlig tillämpning och tolkning, ska förfarandet i artikel 10 inledas.

Artikel 10

- Om det uppstår en tvist om tillämpningen av detta avtal, eller om den situation som avses i artikel 9.2 skulle uppstå, ska frågan officiellt tas upp som tvistefråga på dagordningen för den gemensamma kommittén i dess sammansättning på minister-nivå.

- Den gemensamma kommittén förfogar över 90 dagar från antagandet av den dagordning i vilken den aktuella tvistefrågan fördes upp för att lösa denna tvist.

- Om den gemensamma kommittén inte kan lösa tvisten inom den nittiodagarsfrist som avses i punkt 2, ska fristen förlängas med trettio dagar i syfte att nå en slutgiltig lösning på tvisten.

Om det inte går att nå en slutlig lösning, ska detta avtal upphöra att gälla sex månader efter utgången av trettiodagarsperioden.

Artikel 11

- För de administrativa kostnader som hör samman med tillämpningen av detta avtal, ska Schweiz tillföra Europeiska gemenskapernas allmänna budget ett årligt bidrag på 7,286 % av beloppet 8 100 000 euro, med förbehåll för en årlig justering med hänsyn till inflationsnivån i Europeiska unionen.

2. För kostnaderna för att utveckla Schengens informations-system II ska Schweiz, med start budgetåret 2002, tillföra Europeiska gemenskapernas allmänna budget ett årligt bidrag för de berörda budgetåren, beräknat på landets bruttonationalinkomst jämförd med bruttonationalinkomsten för alla de deltagande länderna.

Bidrag för de budgetår som föregår ikraftträdandet av detta avtal ska betalas senast när avtalet träder i kraft.

3. Om driftskostnaderna för tillämpningen av detta avtal inte täcks av Europeiska gemenskapernas allmänna budget, utan belastar de deltagande medlemsstaterna direkt, ska Schweiz bidra till dessa kostnader med den procentandel som dess bruttonationalprodukt utgör i förhållande till alla de deltagande ländernas bruttonationalprodukt.

Om driftskostnaderna täcks av Europeiska gemenskapernas allmänna budget, ska Schweiz bidra till denna budget med ett årligt belopp som motsvarar den procentandel som landets bruttonationalprodukt utgör i förhållande till alla de deltagande ländernas bruttonationalprodukt.

4. Schweiz har rätt att erhålla dokument som kommissionen och rådet utarbetar om detta avtal och att, vid den gemensamma kommitténs möten, efter eget val begära tolkning till ett av Europeiska institutionernas officiella språk.

Artikel 12

1. Detta avtal ska inte i något avseende påverka tillämpningen av andra avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz, och inte heller avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Schweiz å den andra.

2. Detta avtal ska inte påverka avtal mellan å ena sidan Schweiz, och å andra sidan en eller flera medlemsstater, om dessa avtal är förenliga med detta avtal. Om de andra avtalen och detta avtal är oförenliga, ska detta avtal ha företräde.

3. Detta avtal ska inte i något avseende påverka de avtal som i framtiden kan komma att ingås mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz, och inte heller avtal som ingås mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Schweiz å den andra eller avtal som kan komma att ingås på grundval av artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 13

1. Schweiz kommer att ingå ett avtal med Konungariket Danmark om fastställande av rättigheter och skyldigheter mellan Danmark och Schweiz i fråga om de bestämmelser som avses i artikel 2, vilka grundar sig på avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och följaktligen omfattas av protokollet om Danmarks ställning som genom Amsterdamfördraget är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

2. Schweiz kommer att ingå ett avtal med Republiken Island och Konungariket Norge om fastställande av ömsesidiga rättigheter och skyldigheter på grund av deras respektive associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Artikel 14

1. Detta avtal träder i kraft en månad efter den dag då rådets generalsekreterare, i sin egenskap av depositarie, konstaterar att alla formaliteter är uppfyllda i fråga om det samtycke till att vara bunden av detta avtal som uttryckts av parterna i detta avtal eller på deras vägnar.

2. Artiklarna 1, 3, 4, 5, 6 och artikel 7.2 a första meningen ska tillämpas provisoriskt från dagen för undertecknandet av detta avtal.

3. När det gäller rättsakter eller åtgärder som antagits efter undertecknandet av detta avtal men innan det trädde i kraft, ska den trettiodagarsperiod som avses i artikel 7.2 a sista meningen börja löpa den dag då avtalet träder i kraft.

Artikel 15

1. De bestämmelser som avses i bilagorna A och B och de bestämmelser som redan antagits i enlighet med artikel 2.3, ska börja tillämpas av Schweiz vid en tidpunkt som fastställs i rådet med enhällighet av de rådsmedlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som tillämpar alla bestämmelser som avses i bilagorna A och B, efter samråd inom den gemensamma kommittén och efter att ha försäkrat sig om att Schweiz har uppfyllt förhandsvillkoren för genomförande av de aktuella bestämmelserna och att kontrollerna vid landets yttre gränser är effektiva.

De rådsmedlemmar som företräder Irlands regering och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regering ska delta i fattandet av dessa beslut i den mån de berör de bestämmelser i Schengenregelverket och rättsakter som grundar sig på eller har anknytning till detta regelverk, vilka dessa medlemsstater deltar i.

De rådsmedlemmar som företräder regeringarna i medlemsstater för vilka, i enlighet med anslutningsfördraget, endast en del av de bestämmelser som avses i bilagorna A och B är tillämpliga, ska delta i antagandet av detta beslut i den utsträckning det rör bestämmelser i Schengenregelverket vilka redan är tillämpliga för dem.

2. Tillämpningen av bestämmelserna som avses i punkt 1 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz å ena sidan och, beroende på omständigheterna, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, å den andra.

3. Detta avtal ska endast vara tillämpligt om de avtal som avses i artikel 13 också har börjat tillämpas.

4. Vidare ska detta avtal endast vara tillämpligt om avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz också har börjat tillämpas.

Artikel 16

1. Liechtenstein får ansluta sig till detta avtal.
2. Liechtensteins eventuella anslutning ska vara föremål för ett protokoll till detta avtal, där alla följder av en sådan anslutning regleras, inklusive skapandet av rättigheter och skyldigheter mellan Liechtenstein och Schweiz, samt mellan Liechtenstein å ena sidan och Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, å den andra.

Artikel 17

1. Detta avtal får sägas upp av Schweiz eller genom enhälligt beslut i rådet. Uppsägningen ska meddelas depositarien och börja gälla sex månader efter detta meddelande.
2. Detta avtal ska anses uppsagt om Schweiz säger upp något av de avtal som avses i artikel 13 eller i artikel 15.4.

Artikel 18

1. Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.
2. Den maltesiska versionen av detta avtal ska bestyrkas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Den ska ha samma giltighet som de språk som anges i punkt 1.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Luxemburgo, el veintiséis de octubre de dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturtdā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer-negyedik év október havának huszonhatodik napján.

Magħmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizend vier.

Sporządzono w Luksemburgu dnia dwudziestego szóstego października roku dwa tysiące czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícčtyri.

V Luxembourg, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

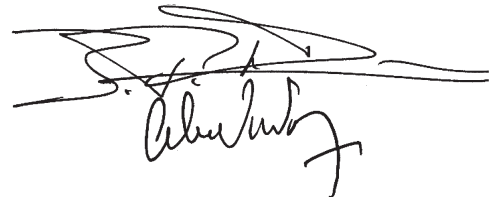
Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

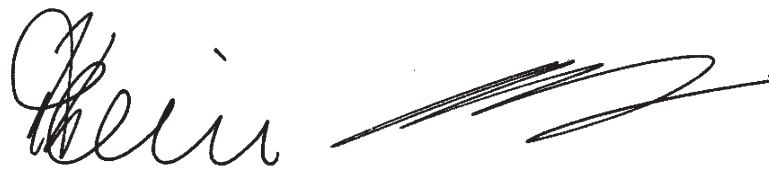
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā
Europos Sąjungos vardu
az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

BILAGA A

(Artikel 2.1)

Del 1 i denna bilaga gäller 1985 års Schengenavtal och konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, del 2 tar upp anslutningsinstrumenten och del 3 avser relevant sekundärlagstiftning rörande Schengen.

DEL 1

Bestämmelserna i det avtal som undertecknades den 14 juni 1985 i Schengen mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.

Alla bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, som undertecknades den 19 juni 1990 mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna, med undantag för följande bestämmelser:

Artikel 2.4 om kontrollen av varor

Artikel 4 i den del som gäller kontroll av bagage

Artikel 10.2

Artikel 19.2

Artiklarna 28–38 med tillhörande definitioner

Artikel 60

Artikel 70

Artikel 74

Artiklarna 77–91 i den utsträckning de omfattas av rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen

Artiklarna 120–125 om rörlighet för varor

Artiklarna 131–133

Artikel 134

Artiklarna 139–142

Slutakt: förklaring nr 2

Slutakt: förklaringar nr 4, 5 och 6

Protokoll

Gemensam förklaring

Gemensam förklaring av ministrar och statssekreterare

DEL 2

Bestämmelserna i anslutningsinstrumenten till Schengenavtalet och Schengenkonventionen som undertecknades med Republiken Italien (i Paris den 27 november 1990), Konungariket Spanien och Republiken Portugal (i Bonn den 25 juni 1991), Republiken Grekland (i Madrid den 6 november 1992), Republiken Österrike (i Bryssel den 28 april 1995) samt Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige (i Luxemburg den 19 december 1996), med undantag för följande bestämmelser:

1. Protokoll, undertecknat i Paris den 27 november 1990, om Republiken Italiens regerings anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985.
2. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Paris den 27 november 1990, om Republiken Italiens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

3. Protokoll, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Konungariket Spaniens anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.
4. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Republiken Italien anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Slutakten, del III, förklaringarna nr 3 och 4

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

5. Protokoll, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Republiken Portugals anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.

6. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Republiken Portugals anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 7 och 8

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Slutakten, del III, förklaringarna 2, 3, 4 och 5

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

7. Protokoll, undertecknat i Madrid den 6 november 1992, om Republiken Greklands regeringens anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regeringens anslutning, protokollet om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringars anslutning, undertecknade den 27 november 1990 i Paris respektive den 25 juni 1991 i Bonn, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.

8. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Madrid den 6 november 1992, om Republiken Greklands anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990 samt Konungariket Spanien och Republiken Portugal genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2, 3 och 4

Slutakten, del III, förklaringarna nr 1 och 3

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

9. Protokoll, undertecknat i Bryssel den 28 april 1995, om Republiken Österrikes regeringens anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regeringens anslutning, protokollet om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringars anslutning samt protokollet om Republiken Greklands regeringens anslutning, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992.

10. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bryssel den 28 april 1995, om Republiken Österrikes anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Republiken Italien, Konungariket Spanien och Republiken Portugal samt Republiken Grekland anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992, och dess slutakt:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

11. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Danmarks anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.

12. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Danmarks anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 7 och 8

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

13. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Republiken Finlands regerings anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.

14. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Republiken Finlands anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaring:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III, utom förklaringen avseende Åland

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

15. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Sveriges regerings anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.

16. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Sveriges anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaring:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

DEL 3

A. Följande beslut av Verkställande kommittén:

SCH/Com-ex (93) 10 14.12.1993	Bekräftelse av ministrarnas och statssekreterarnas förklaringar av den 19 juni 1992 och den 30 juni 1993 om ikraftträdande
SCH/Com-ex (93) 14 14.12.1993	Förbättring av det praktiska samarbetet mellan rättsliga myndigheter för att bekämpa narkotikahandel
SCH/Com-ex (93) 21 14.12.1993	Förlängning av den enhetliga viseringen
SCH/Com-ex (93) 24 14.12.1993	Gemensamma förfaranden för återkallande av eller förkortning av giltighetstiden för den enhetliga viseringen
SCH/Com-ex (94) 1 rev. 2 26.4.1994	Anpassningsåtgärder för att avlägsna hinder vid gränsövergångar för passage av de inre gränserna
SCH/Com-ex (94) 15 rev. 21.11.1994	Införande av ett datoriserat samrådsförfarande för de centrala myndigheter som avses i artikel 17.2 i Schengenkonventionen
SCH/Com-ex (94) 16 rev. 21.11.1994	Gemensamma in- och utresestämplar
SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4 22.12.1994	Införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser
SCH/Com-ex (94) 25 22.12.1994	Utbyte av statistik om utfärdande av enhetliga viseringar
SCH/Com-ex (94) 28 rev. 22.12.1994	Certifikat enligt artikel 75 för transport av narkotika och psykotropa ämnen
SCH/Com-ex (94) 29 rev. 2 22.12.1994	Ikraftträdande av konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet
SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. (point 8)	Gemensam politik på viseringsområdet
SCH/Com-ex (95) 20 rev. 2 20.12.1995	Godkännande av dokument SCH/I (95) 40 rev. 6 om förfarandet för tillämpning av artikel 2.2 i konventionen
SCH/Com-ex (95) 21 20.12.1995	Snabbt utbyte mellan Schengenmedlemsstaterna av statistiska och konkreta uppgifter om eventuella problem vid de yttre gränserna
SCH/Com-ex (96) 13 rev. 27.6.1996	Principer för utfärdande av Schengenviseringar i förbindelse med artikel 30.1 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet
SCH/Com-ex (97) 39 rev. 15.12.1997	Vägledande principer för bevis och indicier inom ramen för återtagandavtal mellan Schengenländerna
SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2 21.4.1998	Arbetsgruppens verksamhetsrapport
SCH/Com-ex (98) 12 21.4.1998	Utbyte av statistik om utfärdade viseringar
SCH/Com-ex (98) 18 rev. 23.6.1998	Åtgärder mot medlemsstater som orsakar problem när det gäller utfärdande av handlingar som möjliggör avlägsnande från Schengenområdet ÅTERTAGANDE – VISERING
SCH/Com-ex (98) 19 23.6.1998	Monaco VISERING – YTTRE GRÄNSER – SIS
SCH/Com-ex (98) 21 23.6.1998	Påförande av stämpel i viseringssökandes pass VISERING

SCH/Com-ex (98) 26 def 16.9.1998	Inrättande av en ständig kommitté för utvärdering och tillämpning av Schengenregelverket
SCH/Com-ex (98) 29 rev. 23.6.1998	Generalklausul som omfattar alla tekniska bestämmelser i Schengenregelverket
SCH/Com-ex (98) 35 rev. 2 16.9.1998	Översändande av den gemensamma handboken till kandidatländerna
SCH/Com-ex (98) 37 def 2 27.10.1998	Antagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring
SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3 16.12.1998	Gränsöverskridande polissamarbete för att förebygga och avslöja straffbara handlingar
SCH/Com-ex (98) 52 16.12.1998	Handbok om gränsöverskridande polissamarbete
SCH/Com-ex (98) 56 16.12.1998	Handbok om handlingar som kan förses med visering
SCH/Com-ex (98) 57 16.12.1998	Införande av ett harmoniserat formulär för inbjudningar, åtagandeförklaringar och bevis för bostad
SCH/Com-ex (98) 59 rev. 16.12.1998	Samordnade insatser av dokumentrådgivare
SCH/Com-ex (99) 1 rev. 2 28.4.1999	Schengen och narkotikasituationen
SCH/Com-ex (99) 5 28.4.1999	Uppdatering av Sirenehandboken
SCH/Com-ex (99) 6 28.4.1999	Regelverket på området för telekommunikation
SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2 28.4.1999	Kontaktpersoner
SCH/Com-ex (99) 8 rev. 2 28.4.1999	Ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer
SCH/Com-ex (99) 10 28.4.1999	Olaglig vapenhandel
SCH/Com-ex (99) 13 28.4.1999	Antagande av nya versioner av den gemensamma handboken och de gemensamma konsulära anvisningarna och upphävande av de tidigare versionerna
SCH/Com-ex (99) 14 28.4.1999	Handbok om handlingar som kan förses med visering
SCH/Com-ex (99) 18 28.4.1999	Förbättrat polissamarbete för att förebygga och avslöja straffbara handlingar

B. Följande förklaringar av Verkställande kommittén:

Förklaring	Föremål
SCH/Com-ex (96) förkl. 5 18.4.1996	Definition av begreppet "utlämning"
SCH/Com-ex (96) förkl. 6 rev. 2 26.6.1996	Förklaring om utlämning
SCH/Com-ex (97) förkl. 13 rev. 2 21.4.1996	Bortförande av underåriga

C. Följande beslut av Centralgruppen:

Beslut	Föremål
SCH/C (98) 117 27.10.1998	Antagande av åtgärder för bekämpning av olaglig invandring
SCH/C (99) 25 22.3.1999	Allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer

BILAGA B

(Artikel 2.2)

Schweiz ska tillämpa innehållet i följande rättsakter från den dag som fastställts av rådet i enlighet med artikel 15.

Om en konvention eller ett protokoll som omfattas av en rättsakt som markerats med en asterisk nedan ännu inte har trätt i kraft denna dag för alla stater som är medlemmar i Europeiska unionen när den berörda rättsakten antas, ska Schweiz tillämpa innehållet i de relevanta bestämmelserna i dessa instrument först från och med den dag då konventionen eller protokollet i fråga är i kraft för samtliga av de ovan nämnda medlemsstaterna.

- Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51) och kommissionens rekommendation 93/216/EEG av den 25 februari 1993 om det europeiska skjutvapenpasset (EGT L 93, 17.4.1993, s. 39), ändrad genom kommissionens rekommendation 96/129/EG av den 12 januari 1996 (EGT L 30, 8.2.1996, s. 47)
- Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1), ändrad genom rådets förordning nr 334/2002 av den 18 februari 2002 (EGT L 53, 23.2.2002, s. 7); kommissionens beslut av den 7 februari 1996 och kommissionens beslut av den 3 juni 2002 om kompletterande tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av visumhandlingar (ej offentliggjorda)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31)
- Rådets akt av den 29 maj 2000 om att i enlighet med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen upprätta konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (bestämmelserna som avses i artikel 2.1 i konventionen) (EGT C 197, 12.7.2000, s. 1) *
- Rådets beslut 2000/586/RIF av den 28 september 2000 om inrättande av ett förfarande för ändring av artikel 40.4 och 40.5, artikel 41.7 och artikel 65.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 248, 3.10.2000, s. 1)
- Rådets beslut 2000/645/EG av den 17 oktober 2000 om rättelse i Schengenregelverket enligt Verkställande Schengenkommitténs beslut SCH/Com-ex (94) 15 rev (EGT L 272, 25.10.2000, s. 24)
- Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1), ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2414/2001 av den 7 december 2001 (EGT L 327, 12.12.2001, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 453/2003 av den 6 mars 2003 (EGT L 69, 13.3.2003, s. 10)
- Rådets beslut 2001/329/EG av den 24 april 2001 om uppdatering av del VI och bilagorna 3, 6 och 13 i de gemensamma konsulära anvisningarna samt av bilagorna 5a, 6a och 8 i den gemensamma handboken (EGT L 116, 26.4.2001, s. 32)
- Rådets förordning (EG) nr 1091/2001 av den 28 maj 2001 om fri rörlighet med en visering för längre vistelse (EGT L 150, 6.6.2001, s. 4)
- Rådets beslut 2001/420/EG av den 28 maj 2001 om anpassning av delarna V och VI samt bilaga 13 i de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 6 a i den gemensamma handboken vad gäller viseringar för längre vistelse med samma giltighet som viseringar för kortare vistelse (EGT L 150, 6.6.2001, s. 47)
- Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2.6.2001, s. 34) och rådets beslut 2004/191/EG av den 23 februari 2004 om fastställande av kriterier och närmare föreskrifter för ersättning för finansiella obalanser som uppstår till följd av tillämpningen av direktiv 2001/40/EG om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EUT L 60, 27.2.2004, s. 55)

- Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 45)
- Rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (bestämmelsen som avses i artikel 15 i protokollet) (EGT C 326, 21.11.2001, s. 1)*
- Rådets förordning (EG) nr 2424/2001 av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EGT L 328, 13.12.2001, s. 4)
- Rådets beslut 2001/886/RIF av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EGT L 328, 13.12.2001, s. 1)
- Rådets beslut 2002/44/EG av den 20 december 2001 om ändring av del VII i och bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna samt av bilaga 14a till den gemensamma handboken (EGT L 20, 23.1.2002, s. 5)
- Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4) och kommissionens beslut av den 12 augusti 2002 med tekniska specifikationer för den enhetliga modellen för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (ej offentliggjort)
- Rådets beslut 2002/352/EG av den 25 april 2002 om översyn av den gemensamma handboken (EGT L 123, 9.5.2002, s. 47)
- Rådets beslut 2002/354/EG av den 25 april 2002 om anpassning av del III och upprättande av bilaga 16 till de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 123, 9.5.2002, s. 50)
- Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1) och kommissionens beslut av den 14 augusti 2002 med tekniska specifikationer för den enhetliga utformningen av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (ej offentliggjord)
- Rådets beslut 2002/585/EG av den 12 juli 2002 om anpassning av delarna III och VIII i de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 187, 16.7.2002, s. 44)
- Rådets beslut 2002/586/EG av den 12 juli 2002 om anpassning av del VI i de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 187, 16.7.2002, s. 48)
- Rådets beslut 2002/587/EG av den 12 juli 2002 om översyn av den gemensamma handboken (EGT L 187, 16.7.2002, s. 50)
- Rådets rambeslut 2002/946/RIF av den 28 november 2002 om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 1)
- Rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 17)
- Rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit (EGT L 64, 7.3.2003, s. 1)
- De bestämmelser i 1995 års konvention om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 78, 30.3.1995, s. 2) och i 1996 års konvention om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 313, 23.10.1996, s. 12) som det hänvisas till i rådets beslut 2003/169/RIF av den 27 februari 2003 om fastställande av vilka bestämmelser i 1995 års konvention om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater och 1996 års konvention om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater som utgör en utveckling av Schengenregelverket enligt avtalet om Republiken Islands och Konungariket Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 67, 12.3.2003, s. 25)*
- Rådets beslut 2003/170/RIF av den 27 februari 2003 om gemensamt utnyttjande av sambandsmän som är utsända av medlemsstaternas brottsbekämpande organ (utom artikel 8) (EUT L 67, 12.3.2003, s. 27)

- Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8)
- Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15)
- Rådets beslut 2003/454/EG av den 13 juni 2003 om ändring av bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 14 a till den gemensamma handboken vad gäller viseringsavgifter (EUT L 152, 20.6.2003, s. 82)
- Rådets förordning (EG) nr 1295/2003 av den 15 juli 2003 om åtgärder för att förenkla viseringsansökningar och utfärdande av visering för de medlemmar i den olympiska familjen som deltar i Olympiska spelen eller Paralympiska spelen 2004 i Aten (EUT L 183, 22.7.2003, s. 1)
- Rådets beslut 2003/585/EG av den 28 juli 2003 om ändring av bilaga 2 förteckning A till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 5 förteckning A till den gemensamma handboken vad gäller viseringskrav för innehavare av pakistanska diplomatpass (EUT L 198, 6.8.2003, s. 13)
- Rådets beslut 2003/586/EG av den 28 juli 2003 om ändring av bilaga 3 del I till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 5a del I till den gemensamma handboken vad gäller tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav på flygplatser (EUT L 198, 6.8.2003, s. 15)
- Rådets beslut 2003/725/RIF av den 2 oktober 2003 om ändring av bestämmelserna i artikel 40.1 och 40.7 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EUT L 260, 11.10.2003, s. 37)
- Rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg (EUT L 321, 6.12.2003, s. 26)
- Rådets beslut 2004/14/EG av den 22 december 2003 om ändring av tredje stycket (Grundläggande kriterier för prövning av ansökan) i del V av Gemensamma konsulära anvisningarna (EUT L 5, 9.1.2004, s. 74)
- Rådets beslut 2004/15/EG av den 22 december 2003 om ändring av punkt 1.2 i del II av de gemensamma konsulära anvisningarna och om upprättande av en ny bilaga till dessa anvisningar (EUT L 5, 9.1.2004, s. 76)
- Rådets beslut 2004/17/EG av den 22 december 2003 om ändring av del V punkt 1.4 i de gemensamma konsulära anvisningarna och del I punkt 4.1.2 i den gemensamma handboken om att införa kravet på innehav av medicinsk reseförsäkring som en av de handlingar som krävs för utfärdande av en enhetlig visering för inresa (EUT L 5, 9.1.2004, s. 79)
- Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1)
- Rådets beslut 2004/466/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken för att införa åtgärder för riktade gränskontroller av minderåriga med medföljande vuxen (EUT L 157, 30.4.2004, s. 136)
- Rättelse till rådets beslut 2004/466/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken för att införa åtgärder för riktade gränskontroller av minderåriga med medföljande vuxen (EUT L 195, 2.6.2004, s. 44)
- Rådets förordning (EG) nr 871/2004 av den 29 april 2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 162, 30.4.2004, s. 29)
- Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24)
- Rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande (EUT L 261, 6.8.2004, s. 28)

- Rådets beslut 2004/574/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken (EUT L 261, 6.8.2004, s. 36)
 - Rådets beslut 2004/581/EG av den 29 april 2004 om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna (EUT L 261, 6.8.2004, s. 119)
 - Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5)
-

SLUTAKT

De befullmäktigade ombuden har antagit nedan angivna förklaringar som bifogas denna slutakt:

1. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om parlamentariskt samråd.
2. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om yttre förbindelser.
3. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.

De befullmäktigade ombuden har även tagit hänsyn till nedan angivna förklaringar som bifogats denna slutakt:

1. Förklaring av Schweiz om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.
2. Förklaring av Schweiz om artikel 7.2 b om fristen för godtagande av förändringar i Schengenregelverket.
3. Förklaring av Schweiz om tillämpningen av den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål och den europeiska utlämningskonventionen.
4. Förklaring av kommissionen om överlämnandet av förslag.
5. Förklaring av kommissionen om de kommittéer som ska bistå kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter.

Hecho en Luxemburgo, el veintiséis de octubre de dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturtdā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer-negyedik év október havának huszonhatodik napján.

Magħmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizend vier.

Sporządzono w Luksemburgu dnia dwudziestego szóstego października roku dwa tysiące czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

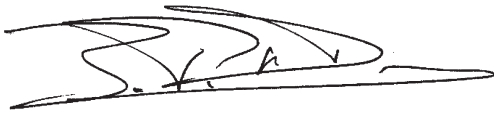
V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícčtyri.

V Luxembourg, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

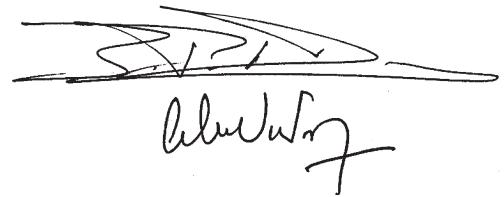
Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā
Europos Sąjungos vardu
az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM PARLAMENTARISKT SAMRÅD

De avtalsslutande parterna anser att frågor rörande detta avtal bör diskuteras i möten mellan Europaparlamentet och det schweiziska parlamentet.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM YTTRE FÖRBINDELSER

De avtalsslutande parterna är överens om att Europeiska gemenskapen ska uppmuntra tredjeländer och internationella organisationer med vilka den har ingått avtal inom ett område med anknytning till Schengensamarbetet att ingå liknande avtal med Schweiziska edsförbundet, utan att det påverkar Schweiziska edsförbundets behörighet att ingå sådana avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM ARTIKEL 23.7 I KONVENTIONEN AV DEN 29 MAJ 2000 OM ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP I BROTTMÅL MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER

Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 23.1 c i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater är de avtalsslutande parterna överens om att Schweiz, om den berörda medlemsstaten inte har fått den berörda personens samtycke, i enskilda fall kan kräva att personuppgifter inte får användas för de ändamål som avses i artikel 23.1 a-b i denna konvention utan Schweiz föregående samtycke i samband med förfaranden där Schweiz hade kunnat neka eller begränsa översändandet eller användningen av personuppgifter i enlighet med denna konvention eller de instrument som avses i artikel 1 i denna.

Om Schweiz i ett enskilt fall skulle vägra att ge sitt medgivande efter en begäran från en medlemsstat i enlighet med ovan nämnda bestämmelser, ska Schweiz motivera sitt beslut skriftligen.

ÖVRIGA FÖRKLARINGAR

FÖRKLARING AV SCHWEIZ OM ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP I BROTTMÅL

Schweiz förklarar att avgöranden angående överträdelse av lagstiftningen på området för direkt beskattning, som lagförs av schweiziska myndigheter, inte vid tidpunkten för detta avtals ikraftträdande kan överklagas till domstol med behörighet i brottmål.

FÖRKLARING AV SCHWEIZ OM ARTIKEL 7.2 B

om fristen för godtagande av förändringar i Schengenregelverket

Den maximala fristen på två år enligt artikel 7.2 b avser såväl godtagandet som genomförandet av rättsakten eller åtgärder. Följande faser omfattas:

- Den förberedande fasen.
- Det parlamentariska förfarandet.
- Fristen för folkomröstning (100 dagar från det officiella offentliggörandet av rättsakten).
- I förekommande fall folkomröstning (organisation och omröstning).

Förbundsrådet ska genast underrätta rådet och kommissionen efter avslutandet av var och en av dessa faser.

Förbundsrådet åtar sig att använda alla medel som står till dess förfogande för att se till att de olika faserna som nämns ovan genomförs så snabbt som möjligt.

FÖRKLARING AV SCHWEIZ OM TILLÄMPNINGEN AV DEN EUROPEISKA KONVENTIONEN OM INBÖRDES RÄTTSHJÄLP I BROTTMÅL OCH DEN EUROPEISKA UTLÄMNINGSKONVENTIONEN

Schweiz åtar sig att inte åberopa sina reservationer och förklaringar i samband med ratificeringen av den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål, i den utsträckning det skulle vara oförenligt med detta avtal.

FÖRKLARING AV EUROPEISKA KOMMISSIONEN OM ÖVERLÄMNANDET AV FÖRSLAG

När kommissionen överlämnar förslag angående detta avtal till Europeiska unionens råd och Europaparlamentet ska den översända kopior av dessa förslag till Schweiz.

FÖRKLARING AV EUROPEISKA KOMMISSIONEN OM DE KOMMITTÉER SOM SKA BISTÅ KOMMISSIONEN NÄR DEN
UTÖVAR SINA GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Utöver den kommitté som inrättas genom artikel 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, utgörs de kommittéer som bistår kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter när det gäller genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket för närvarande av

- den kommitté som inrättas genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ("visumkommittén"), och
 - den kommitté som inrättas genom artikel 5 i rådets beslut av den 6 december 2001 (2001/886/RIF) och genom artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2424/2001 av den 6 december 2001, som båda är instrument inom ramen för utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ("SIS II-kommittén").
-

AVTAL

i form av skriftväxling mellan Europeiska unionens råd och Schweiziska edsförbundet om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheterA. *Skrivelse från Europeiska gemenskapen*

Rådet hänvisar till förhandlingarna om avtalet om att associera Schweiziska edsförbundet (nedan kallat Schweiz) till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och har noterat Schweiz begäran att, som ett uttryck för dess medverkan i beslutsfattandet på de områden som omfattas av avtalet och för att få avtalet att fungera bättre, fullt ut bli associerat till arbetet i de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter.

Rådet noterar att det i framtiden, när sådana förfaranden kommer att tillämpas på de områden som omfattas av avtalet, verkligen kommer att finnas behov av att associera Schweiziska edsförbundet till dessa kommittéers arbete, också för att se till att avtalsförfarandena har tillämpats på de berörda rättsakterna eller åtgärderna så att dessa kan bli bindande för Schweiz.

Europeiska gemenskapen åtar sig att förhandla om lämpliga arrangemang för att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete.

I fråga om Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, gäller följande:

- Europeiska kommissionen ska se till Schweiz experter deltar i så stor utsträckning som möjligt, om det skulle uppkomma en fråga om tillämpningen av Schengenregelverket och uteslutande för denna fråga, i förberedandet av utkast till åtgärder som sedermera ska läggas fram för den kommitté, inrättad genom artikel 31 i detta direktiv, som bistår kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. När kommissionen utarbetar sina förslag ska den således samråda med Schweiz experter på samma grund som med experterna från medlemsstaterna.
- Schweiz kan, i enlighet med artikel 29.2 andra stycket i direktivet, utse en person som företräder övervakningskommittén eller de myndigheter som Schweiz har utsett att delta med observatörsstatus, utan rösträtt, vid mötena med arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter. Dessa företrädare ska delta på inbjudan då en viss punkt på dagordningen rör tillämpningen av Schengenregelverket, och då endast med avseende på denna punkt.

Jag vore tacksam om Ni kunde meddela mig huruvida Er regering samtycker till detta.

Med utmärkt högaktning.

B. Svar från Schweiziska edsförbundet

Tack för Er skrivelse av den..., som hade följande lydelse:

”Rådet hänvisar till förhandlingarna om avtalet om att associera Schweiziska edsförbundet (nedan kallat Schweiz) till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och har noterat Schweiz begäran att, som ett uttryck för dess medverkan i beslutsfattandet på de områden som omfattas av avtalet och för att få avtalet att fungera bättre, fullt ut bli associerat till arbetet i de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter.

Rådet noterar att det i framtiden, när sådana förfaranden kommer att tillämpas på de områden som omfattas av avtalet, verkligen kommer att finnas behov av att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete, också för att se till att avtalsförfarandena har tillämpats på de berörda rättsakterna eller åtgärderna så att dessa kan bli bindande för Schweiz.

Europeiska gemenskapen åtar sig att förhandla om lämpliga arrangemang för att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete.

I fråga om Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, gäller följande:

- Europeiska kommissionen ska se till Schweiz experter deltar i så stor utsträckning som möjligt, om det skulle uppkomma en fråga om tillämpningen av Schengenregelverket och uteslutande för denna fråga, i förberedandet av utkast till åtgärder som sedermera ska läggas fram för den kommitté, inrättad genom artikel 31 i detta direktiv, som bistår kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. När kommissionens utarbetar sina förslag ska den således samråda med Schweiziska edsförbundets experter på samma grund som med experterna från medlemsstaterna.
- Schweiz kan, i enlighet med artikel 29.2 andra stycket i direktivet, utse en person som företräder övervakningskommittén eller de myndigheter som Schweiz har utsett att delta med observatörsstatus, utan rösträtt, vid mötena med arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter. Dessa företrädare ska delta på inbjudan då en viss punkt på dagordningen rör tillämpningen av Schengenregelverket, och då endast med avseende på denna punkt.

Jag vore tacksam om Ni kunde meddela mig huruvida Er regering samtycker till detta.”

Jag har glädjen att meddela att Schweiz förbundsrad har godkänt ovan nämnda arrangemang.

Högaktningsfullt

GEMENSAM FÖRKLARING OM GEMENSAMMA MÖTEN I DE GEMENSAMMA KOMMITTÉERNA

Delegationerna som företräder Europeiska unionens medlemsstaters regeringar,

Europeiska kommissionens delegation,

delegationerna som företräder Republiken Island och Konungariket Norges regeringar, och

delegationen som företräder Schweiziska edsförbundet,

- har beslutat att gemensamt organisera mötena i de gemensamma kommittéer som inrättades genom å ena sidan avtalet om Islands och Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, å andra sidan avtalet om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, oavsett nivå på mötet,
 - noterar att gemensamma möten kräver praktiska arrangemang för ordförandeskapet vid dessa möten när ordförandeskapet ska innehas av de associerade länderna i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket eller avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,
 - noterar de associerade ländernas önskan att, när så är nödvändigt, avträda sitt ordförandeskap och låta ordförandeskapet rotera mellan sig i alfabetisk ordning från det att avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket träder i kraft.
-

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett protokoll mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiz och Liechtenstein om att Liechtenstein ansluter sig till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiz om Schweiz associering till Schengenregelverket. Protokollet föranleder vissa lagändringar som föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om
internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge och Schweiz, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Föreskrifterna i 3 § gäller även i förhållande till andra stater än dem som anges i första stycket.

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge, Schweiz och *Liechtenstein*, i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 6 § och 4 kap. 20 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *skall* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *skall* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag *ska* ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan *ska* prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

4 kap.

20 §

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge *eller* Schweiz och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsva-

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

rar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens Prop. 2010/11:159
lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu Bilaga 4
gäller inte om första stycket är tillämpligt.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 1 § och 20 kap. 7 och 8 §§ utlänningslagen (2005:716) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §

Med Schengenkonventionen avses i denna lag konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt

2. Island, Norge *och* Schweiz.

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, samt

2. Island, Norge, Schweiz *och Liechtenstein*.

7 kap.

6 §

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge *eller* Schweiz och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

1. utlännings i den beslutande staten har dömts för ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller

2. utlännings är skäligen misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att utlännings avser att begå ett sådant brott.

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge *eller* Schweiz som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

– make eller sambo,

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat som tillhör Europeiska unionen eller i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat som tillhör Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

– make eller sambo,

– barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning, och
– förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

– barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning, och
– förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

Ett uppehållstillstånd får inte återkallas enligt första stycket innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

8 kap.

1 §

En utlänning får avvisas

1. om han eller hon saknar pass när det krävs pass för inresa eller vistelse i Sverige,

2. om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,

3. om det vid utlänningens ankomst till Sverige kommer fram att han eller hon tänker besöka något annat nordiskt land men saknar det tillstånd som krävs för inresa där,

4. om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för den rätten,

5. om han eller hon inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i Schengenkonventionen, eller

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge *eller* Schweiz och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

20 kap.

7 §

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen, Island, Norge *eller* Schweiz, om detta görs i vinstsyfte.

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen, eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein*, om detta görs i vinstsyfte.

För försök till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

8 §

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge *eller* Schweiz döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *skall* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge, Schweiz *eller Liechtenstein* döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt *ska* särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare

Härigenom föreskrivs att 1 och 9 §§ lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge eller Schweiz, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge eller Schweiz.

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge eller Schweiz, skall omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

1. tillståndet att bevilja transitering har återkallats,
2. tredjelandsmedborgaren under transiteringen har rest in i den staten utan tillstånd, eller
3. fortsatt transitering eller återsändande till destinationslandet inte går att genomföra.

Föreslagen lydelse

1 §

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein.

9 §

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, ska omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förteckning över de remissinstanser som yttrat sig över utkastet till proposition

Prop. 2010/11:159
Bilaga 5

Skriftliga synpunkter över utkastet till proposition har getts in av Riksdagens ombudsmän, Svea hovrätt, Kammarrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Migrationsverket, Datainspektionen, Kustbevakningen, Tullverket, Skatteverket, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Sjöfartsverket, Transportstyrelsen och Sveriges advokatsamfund.

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 13 februari 2008
(OR. en)**

16470/06

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0252 (CNS)**

**FL 59
CH 66
JAI 690
ASILE 103
EURODAC 18
ASIM 97
MIGR 184
SCHENGEN 116**

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i protokollet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz

RÅDETS BESLUT

av den

om undertecknande och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser
i protokollet mellan Europeiska gemenskapen,
Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein
om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet
mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet
om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som
ska ansvara för handläggningen av en asylansökan
som görs i en medlemsstat eller i Schweiz

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.1 a,
jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Efter det att kommissionen fått bemyndigande den 27 februari avslutades förhandlingar med Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om ett protokoll om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz.
- (2) I protokollet föreskrivs att vissa av dess bestämmelser ska tillämpas provisoriskt. Dessa bestämmelser bör tillämpas provisoriskt i avvaktan på att protokollet träder i kraft.
- (3) Det protokoll som paraferades i Bryssel den 21 juni 2006 bör undertecknas, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.
- (4) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Förenade kungariket och Irland i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (5) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för ingående vid en senare tidpunkt bemyndigas rådets ordförande att utse den person som ska ha befogenhet att på gemenskapens vägnar underteckna protokollet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz.

Texterna till protokollet och anknytande dokument bifogas detta beslut.

Artikel 2

Enligt artikel 8.3 i protokollet, ska artiklarna 1, 4 och 5.2 första meningen i protokollet samt de rättigheter och skyldigheter som följer av artiklarna 2 och 3.1–4 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz tillämpas provisoriskt från den dag då avtalet undertecknas.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

PROTOKOLL
MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN,
SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OCH FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN
OM FURSTENDÖMET LIECHTENSTEINS ANSLUTNING
TILL AVTALET MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN
OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OM KRITERIER OCH MEKANISMER FÖR ATT FASTSTÄLLA
VILKEN STAT SOM SKA ANSVARA FÖR HANDLÄGGNINGEN
AV EN ASYLANSÖKAN SOM GÖRS I EN MEDLEMSSTAT
ELLER I SCHWEIZ

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

och

FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN,

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

SOM HÄNVISAR TILL avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz som undertecknades den 26 oktober 2004* (nedan kallat "avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz"),

* EUT: Vänligen inför en hänvisning till offentliggörande för avtalet till följd av rådsdokument 13049/04.

SOM ERINRAR OM att det i artikel 15 i det avtalet föreskrivs en möjlighet för Furstendömet Liechtenstein att ansluta sig till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz genom ett protokoll,

SOM TAR HÄNSYN TILL Furstendömet Liechtensteins geografiska läge,

SOM TAR HÄNSYN TILL Furstendömet Liechtensteins önskan att associeras till den gemenskapslagstiftning som omfattar Dublinkonventionen och Eurodacförordningen (nedan "kallad Dublin/Eurodacregelverket").

SOM BEAKTAR att Europeiska gemenskapen den 19 januari 2001 ingick ett avtal med Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i någon av medlemsstaterna eller i Island eller Norge, på grundval av Dublinkonventionen¹,

SOM BEAKTAR att Furstendömet Liechtenstein bör associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Dublin/Eurodacregelverket på samma villkor som Island, Norge och Schweiz.

¹ EGT L 93, 3.4.2001, s. 38.

SOM BEAKTAR att det mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein bör ingås ett protokoll som ger Liechtenstein samma rättigheter och skyldigheter som de som har avtalats mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Island och Norge samt Schweiz, å andra sidan,

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och de rättsakter som antagits på grundval av den avdelningen inte gäller för Konungariket Danmark, i enlighet med protokollet om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, men att det bör skapas möjligheter för Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein å ena sidan och Danmark å andra sidan att i sina inbördes förbindelser tillämpa de materiella bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz, i enlighet med artikel 11.1 i det avtalet.

SOM BEAKTAR att det måste säkerställas att de stater med vilka Europeiska gemenskapen har ingått associeringsavtal i syfte att genomföra, tillämpa och utveckla Dublin/Eurodacregelverket tillämpar det regelverket också i sina inbördes förbindelser,

SOM BEAKTAR att för att Dublin/Eurodacregelverket ska fungera väl krävs att detta protokoll tillämpas samtidigt med avtalen som de olika parter som associerats till eller deltar i genomförandet och utvecklingen av Dublin/Eurodacregelverket har ingått för att reglera sina inbördes förbindelser,

SOM BEAKTAR att Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹ ska tillämpas av Schweiziska edsförbundet på samma sätt som det tillämpas av Europeiska unionens medlemsstater vid behandlingen av personuppgifter i enlighet med detta protokoll,

SOM HÄNVISAR TILL protokollet om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket*.

SOM TAR FASTA PÅ kopplingen mellan gemenskapens regelverk om införande av kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac, och Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att denna koppling förutsätter samtidig tillämpning av Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

* Publikationsbyrån (EUT): Vänligen för in en hänvisning till offentliggörande för dokument ST 16462/06.

ARTIKEL 1

1. I enlighet med artikel 15 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz (nedan kallat "avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz"), ansluter sig Furstendömet Liechtenstein (nedan kallat "Liechtenstein") till det avtalet på de villkor som anges i det här protokollet.
2. Protokollet skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter mellan de avtalsslutande parterna i enlighet med de regler och förfaranden som anges i protokollet.

ARTIKEL 2

1. Bestämmelserna i

- Dublinförordningen¹,
- Eurodacförordningen²,
- förordningen om tillämpningsföreskrifter för Eurodacförordningen³, och
- förordningen om tillämpningsföreskrifter för Dublinförordningen⁴

ska genomföras av Liechtenstein och tillämpas i landets förbindelser med Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz.

¹ Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 50, 25.2.2003, s. 1).

² Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 222, 5.9.2003, s. 3).

³ Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EGT L 316, 15.12.2000, s. 1).

⁴ Rådets förordning (EG) nr 407/2002 av den 28 februari 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2725/2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EGT L 62, 5.3.2002, s. 1).

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 ska rättsakter och åtgärder som beslutas av Europeiska gemenskapen och som ändrar eller kompletterar de bestämmelser som avses i punkt 1 samt beslut som fattas i enlighet med förfaranden som föreskrivs i dessa bestämmelser antas, genomföras och tillämpas av Liechtenstein.

3. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska hänvisningar till "medlemsstaterna" i de bestämmelser som avses i punkt 1 förstås så att de omfattar även Liechtenstein.

ARTIKEL 3

De rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 2, 3.1–4, artiklarna 5–7, artikel 8.1 andra stycket och 8.2 samt artiklarna 9–11 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz ska i tillämpliga delar gälla för Liechtenstein.

ARTIKEL 4

En företrädare för Liechtensteins regering ska vara ledamot av den gemensamma kommittén, i enlighet med artikel 3 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz.

Ordförandeskapet i kommittén ska innehåsa växelvis var sjätte månad av företrädaren för Europeiska kommissionens (nedan kallad "kommissionen") och företrädaren för Liechtensteins eller Schweiz regering.

ARTIKEL 5

1. När Europeiska unionens råd (nedan kallat "rådet") antar rättsakter eller åtgärder som ändrar eller kompletterar de bestämmelser som avses i artikel 2 och dessa rättsakter eller åtgärder antas i enlighet med de förfaranden som avses i de bestämmelserna, ska de berörda rättsakterna eller åtgärderna, med förbehåll för punkt 2, tillämpas samtidigt av medlemsstaterna och Liechtenstein, om inte annat följer av uttryckliga bestämmelser.

2. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta Liechtenstein om antagandet av rättsakter eller åtgärder som avses i punkt 1. Liechtenstein ska besluta huruvida landet ska godkänna rättsaktens eller åtgärdens innehåll och införliva den med sin interna rättsordning. Beslutet ska meddelas rådet och kommissionen inom trettio dagar från antagandet av de berörda rättsakterna eller åtgärderna.

3. Om innehållet i en sådan rättsakt eller åtgärd kan bli bindande för Liechtenstein först efter det att konstitutionella krav har uppfyllts, ska Liechtenstein informera kommissionen om detta i samband med underrättelsen om rättsakten eller åtgärden. Liechtenstein ska utan dröjsmål skriftligen meddela rådet och kommissionen när alla konstitutionella krav är uppfyllda. Om folkomröstning inte krävs ska underrättelsen lämnas inom 30 dagar efter utgången av fristen för folkomröstning. Om en folkomröstning krävs ska Liechtenstein ha en frist på högst 18 månader från dagen för kommissionens underrättelse för att lämna meddelandet. Från den dag då rättsakten eller åtgärden träder i kraft för Liechtenstein och till dess att landet meddelar att man har uppfyllt konstitutionella krav, ska Liechtenstein i möjligaste mån tillämpa innehållet i den berörda rättsakten eller åtgärden provisoriskt.

4. Om Liechtenstein inte kan tillämpa den berörda rättsaktens eller åtgärdens innehåll provisoriskt, och detta förhållande skapar svårigheter som stör Dublin/Eurodacsamarbetet, ska situationen granskas av den gemensamma kommittén. Europeiska gemenskapen får vidta proportionerliga och lämpliga åtgärder gentemot Liechtenstein för att garantera ett väl fungerande Dublin/Eurodacsamarbete.

5. Liechtensteins godkännande av de rättsakter och åtgärder som avses i punkt 1 ska skapa rättigheter och skyldigheter mellan Liechtenstein, Schweiz och Europeiska unionens medlemsstater.

6. Detta protokoll ska upphöra att gälla om
- a) Liechtenstein meddelar att man beslutat att inte godta innehållet i en rättsakt eller en åtgärd som avses i punkt 1 på vilken förfarandena i detta protokoll har tillämpats, eller
 - b) Liechtenstein inte avger ett meddelande inom den frist på 30 dagar som avses i punkt 2, eller
 - c) Liechtenstein inte avger ett meddelande senast 30 dagar efter utgången av fristen för folkomröstning eller, om folkomröstning begärs, inom den frist på 18 månader som avses i punkt 3, eller om Liechtenstein inte genomför provisorisk tillämpning på det sätt som avses i samma punkt från den dag som fastställts för ikraftträdandet av rättsakten eller åtgärden.
7. Den gemensamma kommittén ska undersöka vad som har lett till att avtalet har upphört att gälla och försöka komma till rätta med orsakerna till att avtalet inte godkänkts eller ratificerats inom 90-dagarsfristen. Efter att ha undersökt övriga möjligheter att få detta protokoll att fortsatt fungera väl, inklusive möjligheten att konstatera att de avtalsslutande parternas lagar och andra författningar är likvärdiga, kan kommittén fatta ett enhälligt beslut om att detta protokoll åter ska börja gälla. Om protokollet fortfarande inte har börjat gälla efter 90 dagar, ska det anses ha upphört att gälla.

ARTIKEL 6

När det gäller de administrativa kostnader och driftskostnader som hör samman med inrättandet och driften av den centrala enheten i Eurodacsystemet, ska Liechtenstein tillföra Europeiska gemenskapernas allmänna budget ett årligt bidrag på 0,071 % av ett inledande referensbelopp på 11 675 000 EUR och, från och med budgetåret 2004, ett årligt bidrag på 0,071 % av motsvarande budgetanslag för det aktuella budgetåret.

ARTIKEL 7

Detta protokoll ska inte påverka avtal mellan Liechtenstein och Schweiz, i den mån de är förenliga med protokollet. Om de berörda avtalen är oförenliga med detta protokoll, ska protokollet ha företräde.

ARTIKEL 8

1. Detta protokoll ska ratificeras eller godkännas av de avtalsslutande parterna. Ratificerings- och godkännandeinstrumenten ska deponeras hos rådets generalsekretare, som ska vara depositarie.

2. Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den månad som följer på depositariens meddelande till de avtalsslutande parterna om att det sista av ratifikations- eller godkännandeinstrumenten har deponerats.

3. Artiklarna 1, 4 och 5.2 första meningen i detta protokoll samt de rättigheter och skyldigheter som följer av artiklarna 2 och 3.1–4 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz ska tillämpas provisoriskt för Liechtenstein från dagen för undertecknandet av detta protokoll.

ARTIKEL 9

När det gäller rättsakter eller åtgärder som antagits efter undertecknandet av detta protokoll men innan det trätt i kraft, ska den trettiodagarsperiod som avses i artikel 5.2 sista meningen börja löpa den dag då protokollet träder i kraft.

ARTIKEL 10

1. Detta protokoll ska endast tillämpas om de avtal som ska ingås av Liechtenstein och som avses i artikel 11 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz också tillämpas.

2. Dessutom ska detta protokoll tillämpas endast om det protokoll som ingåtts mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket också tillämpas.

ARTIKEL 11

1. Detta protokoll kan sägas upp av var och en av de avtalsslutande parterna. Uppsägningen ska meddelas depositarien och börja gälla sex månader efter detta meddelande.

2. Om detta protokoll eller avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz sägs upp av Schweiz eller om avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz upphör att gälla för Schweiz vidkommande, ska avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz samt detta protokoll fortsätta att gälla med avseende på förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och Liechtenstein.

3. Detta protokoll ska anses ha upphört att gälla om Liechtenstein avslutar ett av de avtal som avses i artikel 11 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz som har ingåtts av Liechtenstein eller avslutar det protokoll som avses i artikel 10.2.

ARTIKEL 12

Detta protokoll ska upprättas i tre exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i

SLUTAKT

Företrädarna för

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

och

FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN,

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

församlade den ... år 2008, för att underteckna protokollet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz har antagit protokollet.

Företrädarna för de avtalsslutande parterna har beaktat följande deklARATIONER som anges nedan och som åtföljer denna slutakt:

- Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om en nära dialog.
- Förklaring från Liechtenstein om artikel 5.3.
- Gemensam förklaring om de gemensamma kommittéernas möten.

Gemensam förklaring från de avtalsslutande parterna om en nära dialog

De avtalsslutande parterna understryker vikten av en nära och givande dialog mellan alla som deltar i genomförandet av de bestämmelser som anges i artikel 2.1 i detta protokoll.

Med iakttagande av artikel 3.1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz (om möten i den gemensamma kommittén) kommer kommissionen att bjuda in experter från medlemsstaterna för att höra experter från Liechtenstein om alla frågor som rör avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz.

De avtalsslutande parterna har noterat att medlemsstaterna är villiga att acceptera ovan nämnda inbjudningar och delta i utbytet av synpunkter med Liechtenstein om alla frågor som rör avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz.

Förklaring från Liechtenstein om artikel 5.3
(Tidsfrist för godtagande av förändringar i Dublin/Eurodacregelverket)

Den maximala fristen på 18 månader enligt artikel 5.3 avser såväl godkännandet som genomförandet av rättsakten eller åtgärden. Följande faser omfattas:

- Den förberedande fasen.
- Det parlamentariska förfarandet.
- Fristen för folkomröstning på 30 dagar.
- I förekommande fall, folkomröstning (organisation och omröstning).
- Sanktionering av den regerande fursten.

Liechtensteins regering ska utan dröjsmål underrätta rådet och kommissionen om avslutandet av var och en av dessa faser.

Liechtensteins regering åtar sig att använda alla medel som står till dess förfogande för att se till att de olika faserna som nämns ovan genomförs så snabbt som möjligt.

Gemensam förklaring om de gemensamma kommittéernas möten

Europeiska kommissionens delegation,

delegationerna som företräder Republiken Islands och Konungariket Norges regeringar,

delegationen som företräder regeringen för Schweiziska edsförbundet, och

delegationen som företräder regeringen för Furstendömet Liechtenstein,

noterar att Liechtenstein ansluter sig till den gemensamma kommitté som inrättas genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz via ett protokoll till förevarande avtal,

har beslutat att mötena i de gemensamma kommittéer som inrättas genom å ena sidan avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Island och Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i någon av medlemsstaterna eller i Island eller Norge, å andra sidan avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz, kompletterat genom protokollet om Liechtensteins anslutning, ska hållas gemensamt,

noterar att gemensamma möten kräver praktiska arrangemang för ordförandeskapet vid dessa möten när ordförandeskapet ska innehas av de associerade länderna i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz, kompletterat genom protokollet om Liechtensteins anslutning, eller avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Island och Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i någon av medlemsstaterna eller i Island eller Norge,

noterar de associerade ländernas önskan att, när så är nödvändigt, frånträda sitt ordförandeskap och låta ordförandeskapet rotera mellan sig i alfabetisk ordning från det att avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz, kompletterat genom protokollet om Liechtensteins anslutning, träder i kraft.

Utfärdat i Bryssel

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 juni 2011

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Olofsson, Erlandsson, Carlgren, Hägglund, Carlsson, Sabuni, Billström, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt

Föredragande: statsrådet Billström

Regeringen beslutar proposition Liechtensteins associering till Schengenregelverket